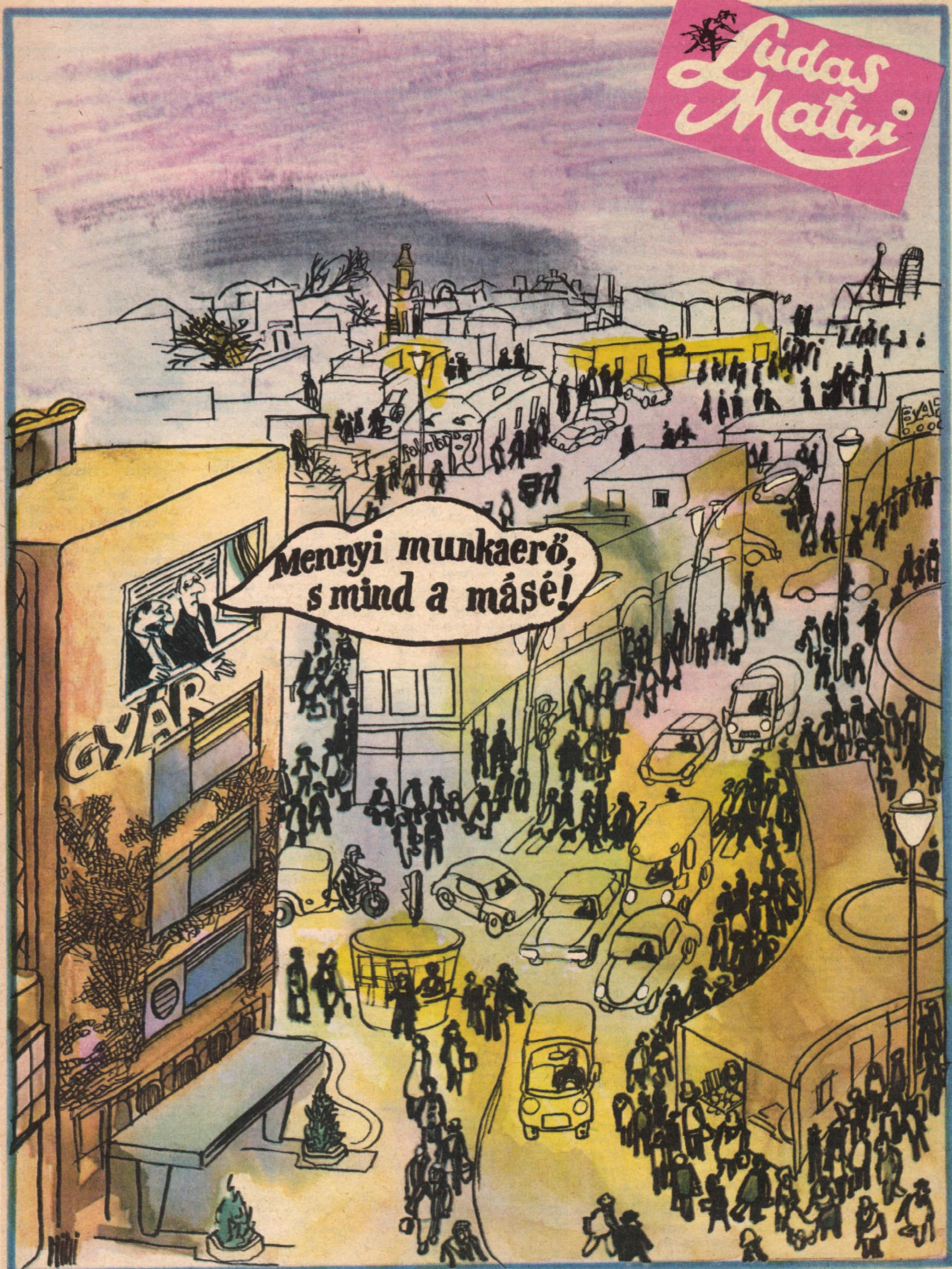
XXXI. ÉVFOLYAM, 8. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. FEBRUAR 20

Ludas Matyi

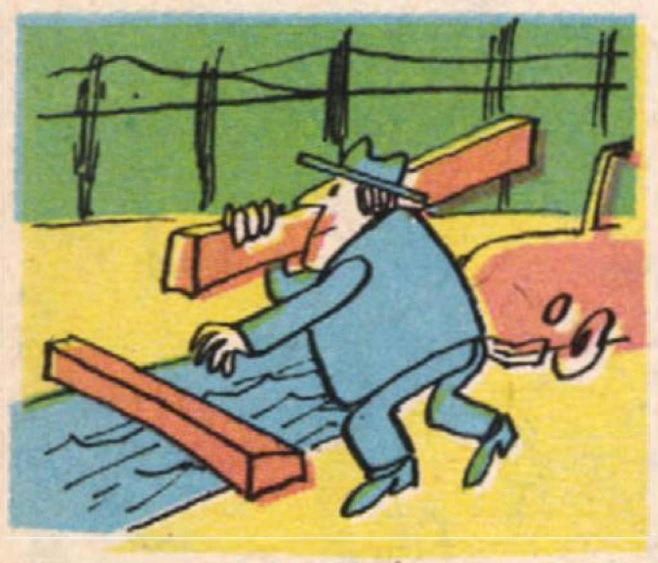
Hegedűs István rajza

KEDVES LUDAS!

ÉPÍTSÜNK HIDAT!

Átépítik, korszerűsítik a Szentendrei utat. Nagyszerű! A forgalmat ezért ideiglenesen elterelték. Rendben van. Csakhogy: az új terelő utat a Pók utca és a Nánási út találkozásánál átszeli egy vizesárok. Nem túl mély, nem is nagyon széles, gyalogos em-

ber egy jó nekifutással talán még át is ugorja. Autóval ugyanez már kissé nehezebben menne. Híd is van rajta, keskeny, szerény betonhidacska. Tervezői nem is álmodtak arról, hogy valaha ezen fog áthömpölyögni a Duna-kanyar egész forgalma, oda-vissza. A hídon két autó nem fér el egymás mellett, épp ezért piros és zöld lámpa szabályozza, hogy hol az egyik, hol a másik irányból jöhessenek a kocsik. A piros lámpa előtt így állandó a torlódás. Csendes hétköznapokon csak 15—20 kocsi gyűl össze a dugóban, vasárnap délután viszont valahol Pomáznál tetőzik a Pestre igyekvő kocsi-folyam. Pedig még hol vagyunk a Dunakanyar szezonjának kezdetétől!

Ha már nem volt jobb megoldás a forgalom elterelésére, ki kellett volna szélesíteni a hidat annyira, hogy két kocsi elférjen egymás mellett. Nem lett volna olyan elképzelhetetlenül nagy munka. Még egy olyan alkalmi híd is megtette volna ideiglenesen, amelyet egy utászszázad néhány óra alatt összeüt. Hiszen egy ilyen híd földnehéz tankokat is vígan elbír, s talán a mi Trabantjaink alatt sem rogyna össze."

Még most sem volna késő azt a hidat kiszélesíteni. Ha nincs elég munkaerő hozzá, cseppet se búsuljon a tanács: hordassa ki a hozzá való anyagokat az árok partjára és az autósok kiszélesítik maguknak a hidat, az alatt, míg a piros lámpa előtt várakoznak az átbocsátásra.

Nem is az a sok, amíg egy ilyen hidat kiszélesítenek. Az megvan néhány nap alatt. Az a sok, amig az átépítés elkezdéséhez szükséges papírokat beszerzik. Egy ilyen munkához tömérdek engedély, jóváhagyás, tervrajz, költségvetés, miegymás kell. Ez olyan nagytömegű papírhalmaz, hogy Dunát — vagy legalább is vizesárkot — lehetne rekeszteni vele. Ha például ezt a sok papírt a Pók utcánál a nyitott csatornába raknák, a tetején vígan futkosnának az autók.

Nem is rossz tipp . . .

(r)

MIRE VONATKOZIK A GARANCIA?

Karácsony előtt vásároltam egy Piko-modell-vasutat 295 forintért a Kálvin téri játékboltban. A mozdonyt a helyszínen kipróbálták — működött. Karácsony este azonban mégsem akart elindulni. Hallgatva a garanciajegyre, felkerestem karácsony után a boltot. Elküldtek a SIGNO Kismechanikai Ipari és Szolgáltató Szövetkezethez (Bp. IX. ker., Ferenc krt. 28.). Ott megállapították, hogy a játék kapcsolója — amely eredetileg előre és hátra menetben egyaránt két sebességre állítható — hibás. Közölték, hogy ezt javítani nem tudják, cserelehetőségük nincs. Különben is, ez csak tartozék, erre nem vonatkozik a garancia. A garancialevelet ugyan elöl-hátul elolvastam, de ez a kitétel sehol sem szerepel. Ezzel ők is egyetértettek. Miután többször kifejtették, hogy nem tudnak velem mit csinálni, azt javasolták, hogy az elemet közvetlenül csatlakoztassam a sínhez. Kétségtelen, így is megy a vonat, de mindig csak előre és mindig csak addig, amíg a drótot nyomom az elemhez, amíg az ujjaim el nem zsibbadnak. Aztán semmi több. Most mit tegyek? Itt állok tökéletesen kioktatva, de változatlanul nem működő kisvasúttal. Az már más kérdés, hogy a sima körbe keringést egy felhúzható kisvonat is megcsinálja — igaz, olcsóbban: 140 forintért.

Bátor Vilmosné
1133 Budapest
Muk Lajos u. 5/d III. 31.

GÁZBEKÖTÉS

Még 1972 őszén vásároltam egy propán-bután gáztűzhelyet. Annak rendje és módja szerint bejelentettem az illetékes szervnek. Meg is jött a visszaigazolás, miszerint 1974-ben fogják bekötni a tűzhelyet. Decemberben megjelent egy szerelő, előzetes értesítés nélkül. Én a munkahelyemen, Pesten tartózkodtam, odahaza csak az édesapám volt: vele nem tárgyaltak, mert nem ő a gáztűzhely tulajdonosa. Azt mondta a szerelő: majd küldenek értesítést arról, hogy mikor jönnek újból. A következő hét szombat délutánján meg is kaptuk az értesítést (csütörtökön adták fel Vácon), de a szerelő már szombat délelőtt járt nálunk. Sajnos aznap megint nem voltam odahaza. „Várhatják, míg be lesz kötve a gáz!" — mondta ingerülten a szerelő. Azóta se értesítés, sem szerelő. Eddig már vártam két évet a bekötésre. Mennyit kell még várnom? Újabb két évet?!

Márki Lőrinc
2151 Fót, Lehel u. 28/a.

A KULTURÁLT CSOMAGOLÁS . . .

Február 4-én bementem a Szent István körút 21. szám alatti ÁPISZ-ba. Három füzetet, két itatóst, egy füzetborítót és két ceruzát vásároltam. A pénztár mögött álló hölgy összetekerte az itatóst, majd

elém tette az árut. Mivel táska nem volt nálam, megkértem — igazán udvariasan —, hogy legyen szíves, adjon egy zacskót. Nem ad, mondta, nincs papírjuk. Láthatóan nem is kívánt velem tovább foglalkozni. Gondoltam, sebaj, én is be tudom csomagolni, és elvettem egy darabot az ÁPISZ-ban használatos színes csomagolópapírból. A hölgy kikapta a kezemből a papírt, visszatette a polcra, mondván, ha vásárolni akarok, vigyek magammal szatyrot. Mire én kijelentettem, hogy nem vagyok hajlandó elvinni csomagolatlanul az árut, és megkérdeztem, hogy ő nem azért van-e itt, hogy csomagoljon? Erre aztán becsomagolta.

Jó volna tudni, hol az a határ, ami fölött már elvárhatja az ember, hogy a papírboltban vásárolt árut papírba csomagolják?

Scherman Lászlóné
Bp. XII., Ráth Gy. u. 64-66.

A 105-ÖS VÉDELMÉBEN

Tizenhárom éve járok az 5-ös autóbusszal, naponta végigutazva a várost, Pasarétről Kőbányára és vissza.

Nagyon sokat segített a gyorsjárat beállítása. Annál nagyobb megütközéssel olvastam a cikkeket a Ludas Matyiban: luxusjáratnak nevezik a 105-öst, amely üresen fut, kázik föl s alá. Ha a levél írói nem „luxus időben" 8—9 óra körül, hanem reggel 6 óra tájt figyelnék a járatokat, amikor a gyári dolgozók járnak, rájönnének, milyen nagy szükség van a 105-ös buszra. Nekem a Virágárok utcai megálló esne közelebb és mégis szívesen elgyalogolok a Gábor Áron utca sarkára, ahol a gyorsjárat megáll, mert bőven megéri. Mindennap tapasztalom, hogy mások is így tesznek. Sokan várnak itt és ha jön egy sima járat, 1—2 ember száll föl, de ha befut a gyors, az egész csoport felszáll. És a 105-ös rendszeresen jön, biztosan, menetrendszerűen, lehet rá számítani.

Nagyon kérem, legyenek tekintettel a korán munkába járó, sokat utazó dolgozókra és ne szüntessék meg kedvenc járatunkat: a 105-öst.

Hevesi Lászlóné vegyész,
Kőbányai Gyógyszerárugyár

A CÍMZETT VÁLASZOL

A „CSEPELI APRÓSÁGOK" című írással kapcsolatban az alábbiakat közlöm:

A Csepel Királyerdő teljes területe — így a Sólyom utca is — csatornázatlan, a csapadékvíz elvezetése állandó probléma. Áthidaló megoldásként szikkasztókutakat építettünk be, amelyeknek a vízelvezetési képessége lassú. Ennek következtében az úttest állandó rongálódásnak van kitéve. Hozzájárul még a minőségi romláshoz a közúti forgalom megemelkedése, valamint az a körülmény, hogy az utca nem rendelkezik szilárd burkolattal.

Decemberben kátyúzási munkákat végeztettünk útkarbantartó üzemünkkel, ezáltal a járműközlekedés biztonsága nagymértékben javult. A kigödrösödött részek feltöltése salakanyaggal megtörtént.

Istvánfy Gyula
osztályvezető
XXI. kerületi Tanács

„PÉCELI PANASZ" című cikkükre válaszolva tájékoztatásul az alábbiakat közöljük:

A 69-es autóbusz csúcsforgalmi időben 12—13 percenként közlekedik, az előírt menetrend szerint. Vállalatunk elsődleges feladata a főváros területén jelentkező utazási igények kielégítése. Jelenlegi járműhelyzetünk azonban e feladat teljesítésénél is problémát okoz.

Így sajnáljuk, de nincs lehetőségünk több — vagy nagyobb befogadóképességű járművek közlekedtetésére a péceli vonalon.

Pásztor Lajosné
osztályvezető
Budapesti Közlekedési Vállalat

A „MENNYI FÖLÖSLEGES MUNKA" című cikkre válaszolva az alábbiakat közlöm:

1974-ben történő kivitelezéssel megrendeltük a III., Beszterce utcai járda aszfaltozását és a szegélykövek helyreállítását. A kivitelező vállalat először csak az aszfaltburkolatot készítette el és a szegélykő átépítési munkálatait elhagyta. A megrendeléstől eltérően végzett munka miatt kellett utólag csinálni a szegélykő-átépítést. Az aszfaltburkolat kicserélésére azért került sor, mert a műszaki ellenőr megállapította, hogy annak minősége nem megfelelő. A munka során előfordult többszörös kivitelezési hiba eredménye volt a fölösleges munka.

Kiss Gizella
oszt. vez. h.
III. ker. Tanács VB

A TÉMA: A TEMA

Szeptemberben vettem kilenc darab világos drapp színű TEMA fonalat, suba faliszőnyegemhez, a Dimitrov téri boltban. Kissé elszámítottam magam és még szükségem lenne há-

romszor tíz dekára. Öt hónapja járom Nagy-Budapest üzleteit — hiába! Már valami hasonló színűvel is beérném, de az sincs.

Már csak azt nem értem, hogy akkor miért reklámozzák?

Matuz Pál
1152 Csokonai u. 12.

„KENYÉRTÖRÉS"

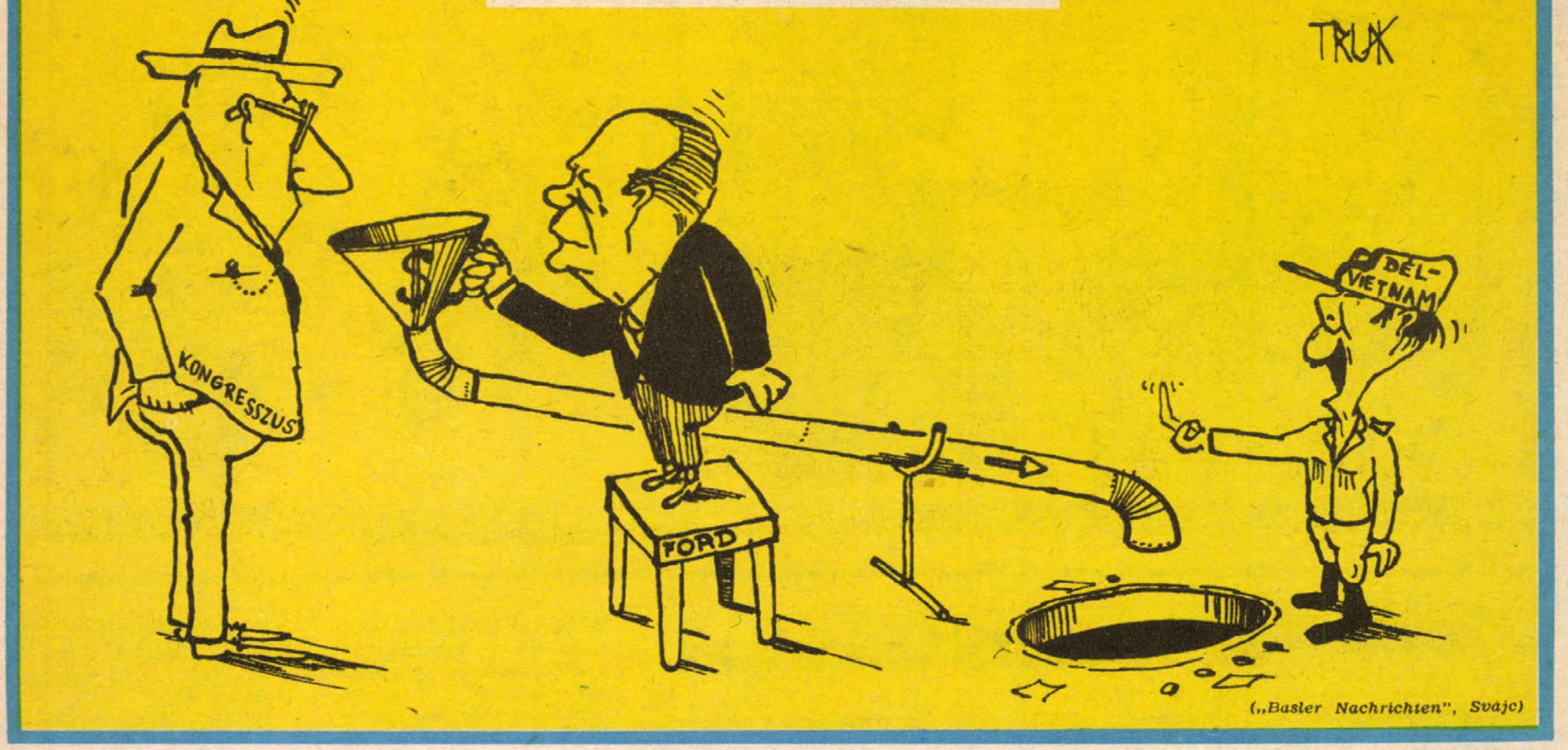
Egy keddi napon, telepünk élelmiszerboltjában, előttem zajlott le az alábbi jelenet:

Mórról megérkezett a kenyérszállító kocsi, bejött a kocsikísérő és megkérdezte a boltvezetőt: hajlandó-e átvenni tíz darab hétfői kenyeret? Amikor a boltos közölte vele, hogy nem, a kocsikísérő kijelentette, hogy akkor ő viszont nem veszi át a visszáruzott 140 darab péksüteményt és a következő napra szóló megrendelést sem volt hajlandó átvenni.

Annak is több ízben szemtanúja voltam, hogy sáros, piszkos árut szállítottak a boltba. Nem akarjuk „kenyértörésre" vinni a dolgot a móri sütőüzemmel, de annyit, azt hiszem, jogosan kérhetünk, hogy mi is friss árut kapjunk, higiénikus körülmények között szállítva.

Ottó Ferenc
8082 Gánt-telep

DÉL-VIETNAM ÉS AZ AMERIKAI SEGÍTSÉG

(„Basler Nachrichten", Svájc)

csak bátran, őszintén!

Az ismert színházi és filmkritikus, Z. K. álmatlan, vagy lidérces álmú éjszakáin egyre gyakrabban találkozott szerzőkkel, rendezőkkel és színészekkel. Rendre megjelentek előtte és a szemrehányó, szomorú tekintettel olvasták fejére a mesterkedéseit. Lidérces álmain nem is lehet csodálkozni, mert amikor Z. K. a főnöke, a saját, valamint a fő és al-elvtársak vélt és igazi szempontjait összeegyeztette, kivonta, megszorozta, majd köbgyököt vonva megszerkesztette kritikáit, egyre gyakrabban érezte: tudathasadásos állapotba kerül. Olykor, csak úgy a maga ellenőrzésére, megkísérelte az egész műveletet visszafelé elvégezni, de még jobban összegubancolódott minden.

De csoda történt. Új rovatvezető lépett a szerkesztőségbe. Aki röviden közölte Z. K.-val: „Öregem, te vagy a kritikus. Azt írsz, amit akarsz. A te neved áll a cikk alatt. Őszintén, bátran!"

Z. K. ekkor elferdült gerincét kiegyenesítette és megírta, hogy a Nagy Rendező új filmjében nemcsak a lányok meztelenek, hanem ő maga is: a rendező. A király meztelen! Ne tegyünk úgy, mintha ezt nem látnánk. Egy szót sem érteni a szereplők állandó, szimbolikus körbeszaladgálásából.

— Kérlek, — közölte kicsit ridegen a rovatvezető. — Ahogy ígértem. Én leadom. Lesz, ami lesz. A te véleményed, a te neveddel.

— Gondolod ... — kérdezte Z. K. megremegő hangon —, hogy ezt a bizonyos őszinteséget ... talán ... ne ... pont ... Vele ... a Nagy Díjassal kezdjük ... ??

— Én speciel pont ezt gondolom — felelte a rovatvezető —, de te ne törődj azzal, amit én gondolok. Írj, amit akarsz.

Azt írta. Úgy tett, mintha nem látná, hogy a király meztelen és úgy tett, mintha értené, amit nem ért.

Egy héttel később fiatal író első színművéről írta meg tömör őszinteséggel, hogy sematikus és unalmas.

— Hát kérlek, — fejtegette a rovatvezető — ez ugyebár végre egy mai darab a mai brigádmozgalom és a mai termelőeszközök kihasználásának konfliktusairól. Ez az a téma, amit a nézők évek óta várnak és követelnek! És aztán ez a szigor egy fiatal, kezdő íróval szemben ... Egy életre elbátortalaníthatjuk. De annyi baj legyen! Emeljük magasra a mércét!

Z. K., hogy megmutassa, milyen bátor és önérzetes, juszt sem emelte magasra a mércét! Juszt is leszállította. És bebizonyította: nincs izgalmasabb színpadi téma, mint a termelőeszközök. És aki ennél nem izgul, az vigyen magával a színházba egy detektívregényt. Szomorú, ha akad ilyen néző. Lám, van még bőven tennivaló népünk kultúrszínvonalának emeléséért!

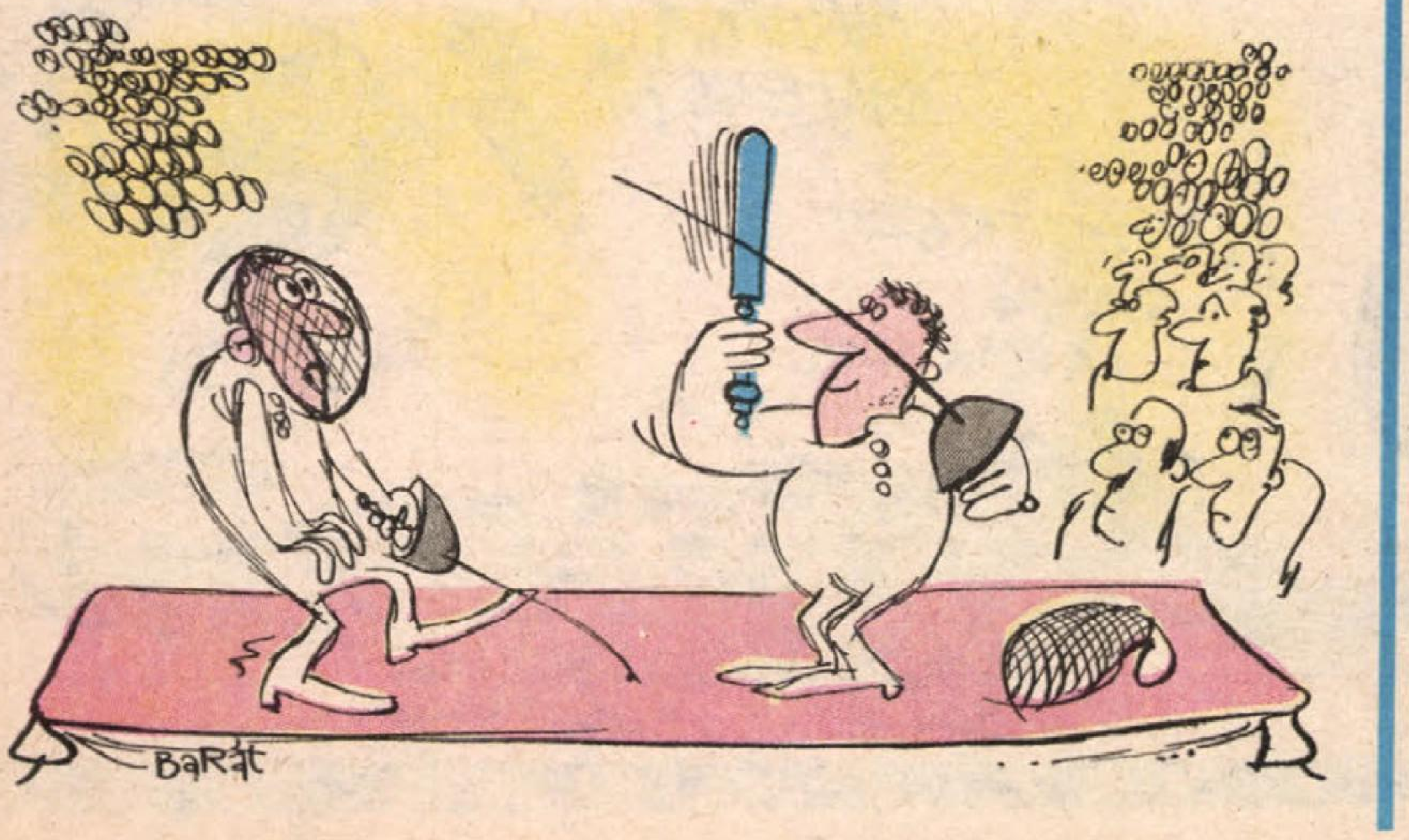
Mikor a Nagy Író 1929-ben írt önképzőköri dolgozatának dramatizált változatát bemutatták, Z. K. kritikája ennyi volt: „Gyenge tákolmány. Nincs konfliktus, sem politikai mondanivaló, sem szerep, sem könny, nem nevetés. És főleg: nincs darab a színpadon."

— Örülök az írásodnak — így a rovatvezető —, nekem is szóról szóra ez a véleményem. De idenézz! — és elébe tette az MTI legfrissebb jelentését, miszerint a Nagy Írót szívpanaszokkal kórházba szállították. — Lelkedre vennéd?

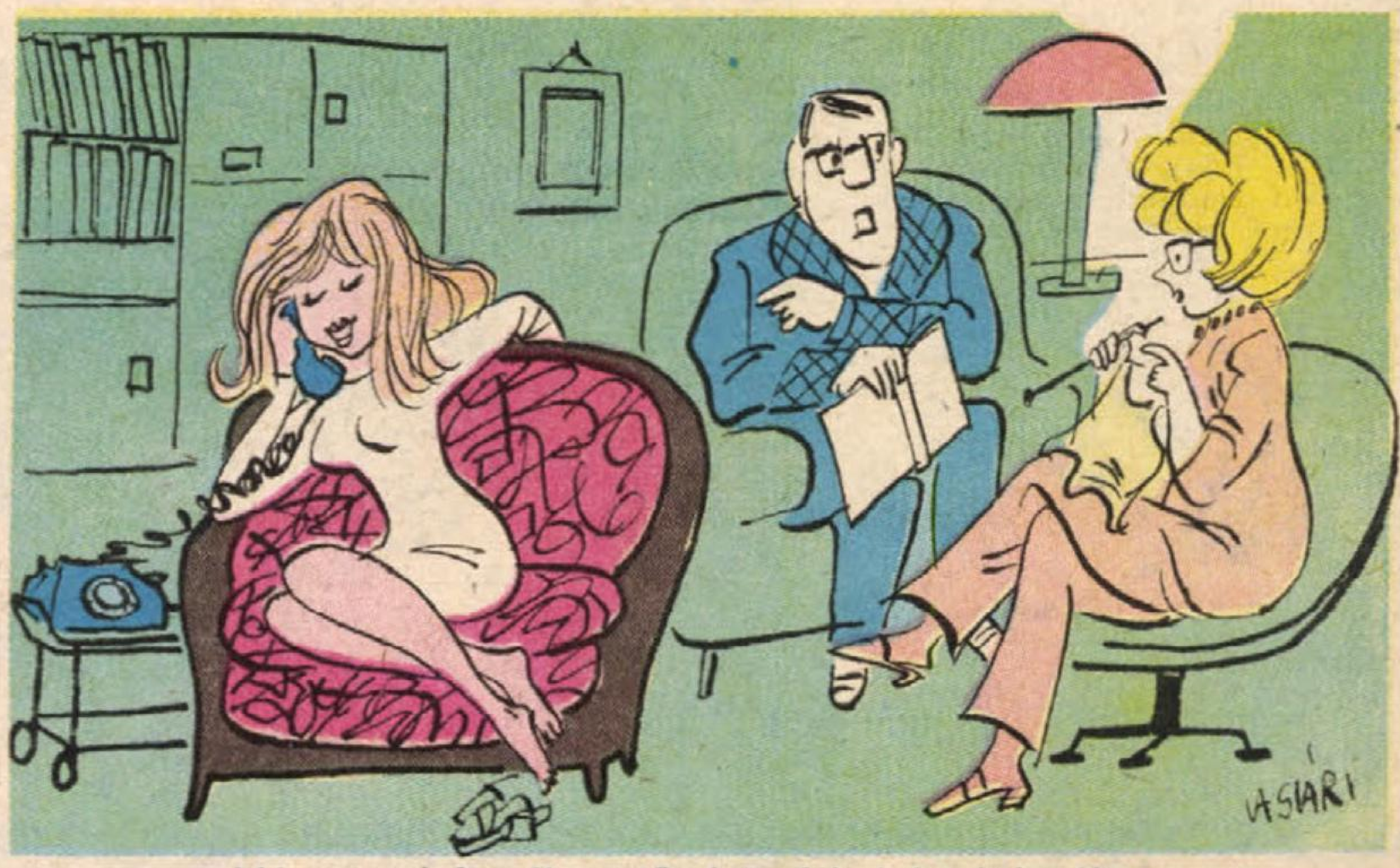
Nem vette a lelkére. Inkább leöntötte feketekávéval a kéziratát, telefonált a mentőkért és bevitette magát a legközelebbi ideggyógyászatra. Ott írja, írdogálja azóta is őszinte, bátor kritikáit, mindet ki is akasztja a szobájában, a falra. De ha valaki belép hozzá, gyorsan letakarja.

Pongrácz Zsuzsa

LÉLEKTANI HADVISELÉS

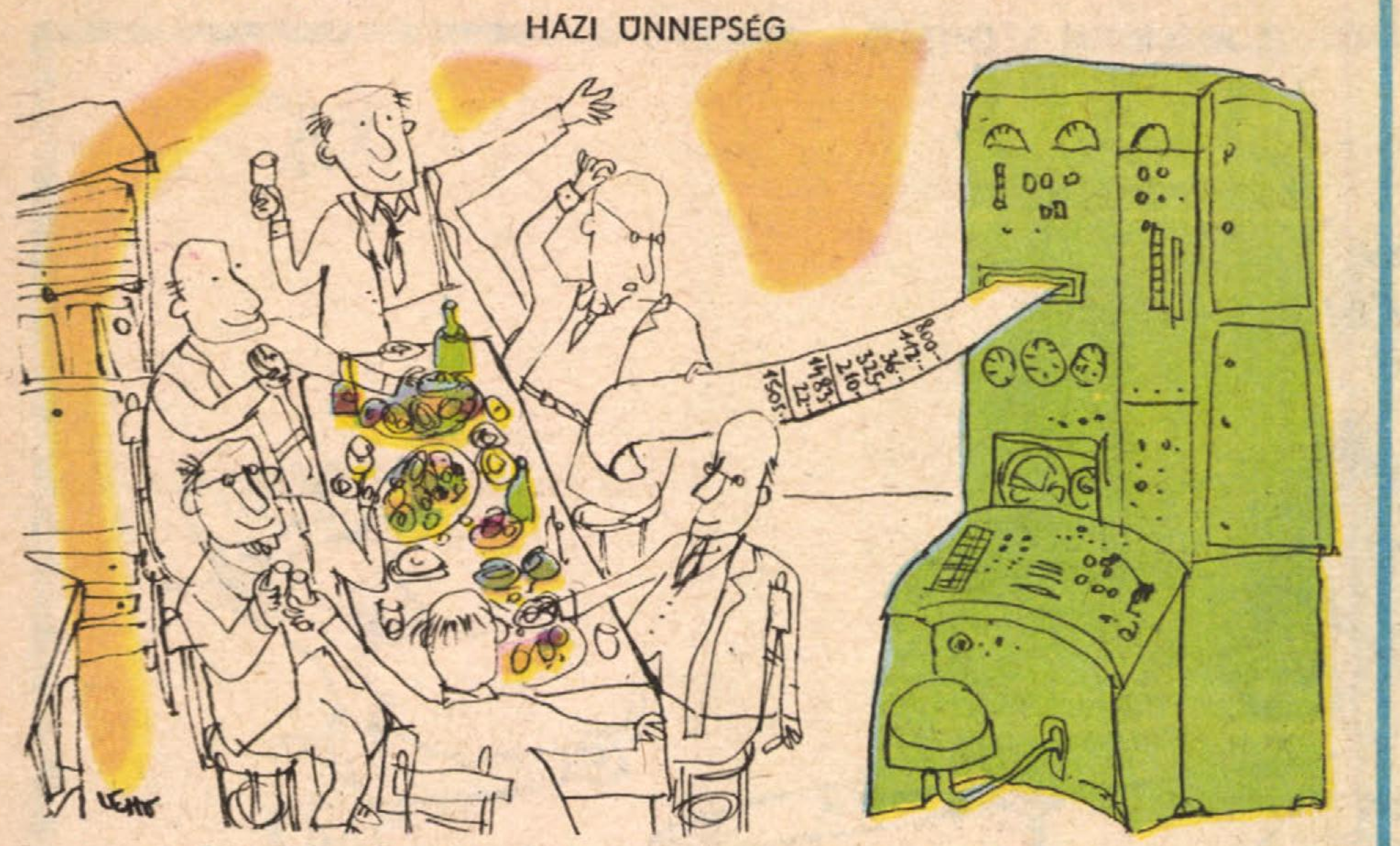

TÁVBESZÉLŐ

— Még a telefon-ébresztővel is fél órát diskurál ...

HÁZI ÜNNEPSÉG

– Ráértünk volna még bekapcsolni ezt az új számítógépet!...

VÉGVÁRBAN

– Ez a leves nagyon rossz, de elég forró ahhoz, hogy a törökök nyakába öntsük!

Levélváltás a szombati bevásárlásról

Tisztelt Szerkesztő úr!

Dolgozó nő és háziasszony vagyok. Képzelheti, mennyire örültem, amikor a mi vállalatunknál is bevezették a szabad szombatot. Azonban már hosszabb idő óta azt tapasztalom, hogy az üzletekben csökkent a szombati kiszolgálás tempója. Különösen a közértekben és a csemege boltokban, s emiatt a bevásárlás nagy időveszteséggel jár. Nemcsak az én észrevételem ez, hanem nagyon sok háztartást vezető dolgozó nőé is. A kereskedelemben nem gondolnak arra, hogy a mi rovásunkra oldották meg a kereskedelmi dolgozók szabad szombatját?

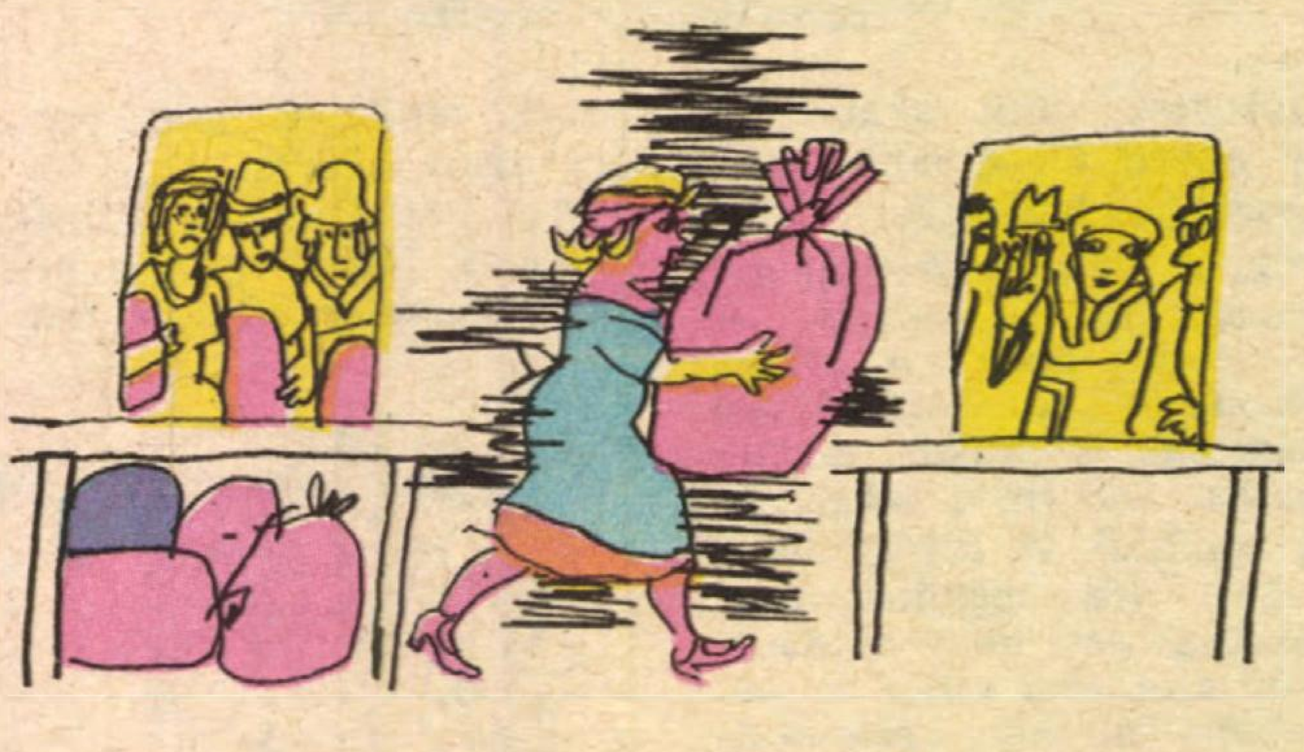
Tisztelt Asszonyom!

Számos, az önéhez hasonló panasz hangzott már el és én magam is tapasztaltam egyet és mást ebben a témakörben. Szerintem az egész ügynek rosszabb a látszata, mint a valóság, azaz hogy a szombati kiszolgálás vontatottá, nehézkessé vált. Ha ugyanis szombaton a felvágottpultnál három eladóból csak egy dolgozik és a vevők sorba állnak és méltatlankodnak, nem fogadják el azt a most már általánossá vált rövid választ, hogy „Nincs elég munkaerő”.

Ha két pénztár közül csak az egyik „üzemel” és a vevőnek ismét sorba kell állnia, ugyancsak nem fogadja el azt a választ, hogy „Nem kapunk pénztárost”.

Ha a SZOT üdülőben (nem kereskedelem!) a kelleténél kisebb létszámú felszolgáló a legnagyobb igyekezettel sem tudja a munkáját a beutaltak megelégedésére ellátni, a vendég nem elégszik meg azzal, hogy „Hja, kérem, nincs elég munkaerő”.

Ha a dicséretesen felfejlődött Patyolat fiókjának (ez sem kereskedelem!) egymás melletti két helyiségében szombat délutánonként egyetlen dolgozó *veszi* át a szennyest az utcáról nyíló *felvételi* helyen és ugyancsak ő adja ki a *tiszta* ruhát, az ugyancsak utcára nyíló *kiadási* helyen úgy, hogy lélekszakadva szaladgál egyik üzlethelyiségből a másikba

— hiába mondják a sorba állóknak, hogy „Nincs elég munkaerő”.

Ha a körúti nagy cukrászda álló presszójában (hogy visszatérjek a kereskedelemhez!) várni kell a kávéfőzőre, mert éppen a másik oldalon süteményt szolgál ki, aztán rohan kávét főzni, majd megint átszalad a túlsó pulthoz és kiadja az időközben összegyűlt állva fogyasztóknak a süteményt és így dolgozik szombat délutánonként, a vendég csak mérgelődik, ha azt hallja, hogy „Nincs elég munkaerő”.

Ez az „alig bővített” mondat már nevetségesen hat. A vevő ugyanis elfogadná azt a választ, hogy egyes szakmákban nem lehetett még megoldani a szabad szombatot, de ezt az üzletekben senki sem mondja a vevőnek, pedig mondhatná. A vevő tudja, hogy a kereskedelmi dolgozóknak is jár szabad szombat, csak azt nehezményezi, hogy az ő rovására, az ő idejének a terhére, a többszöri sorba állás kényszerével oldották meg. Illetve még nem oldották meg!

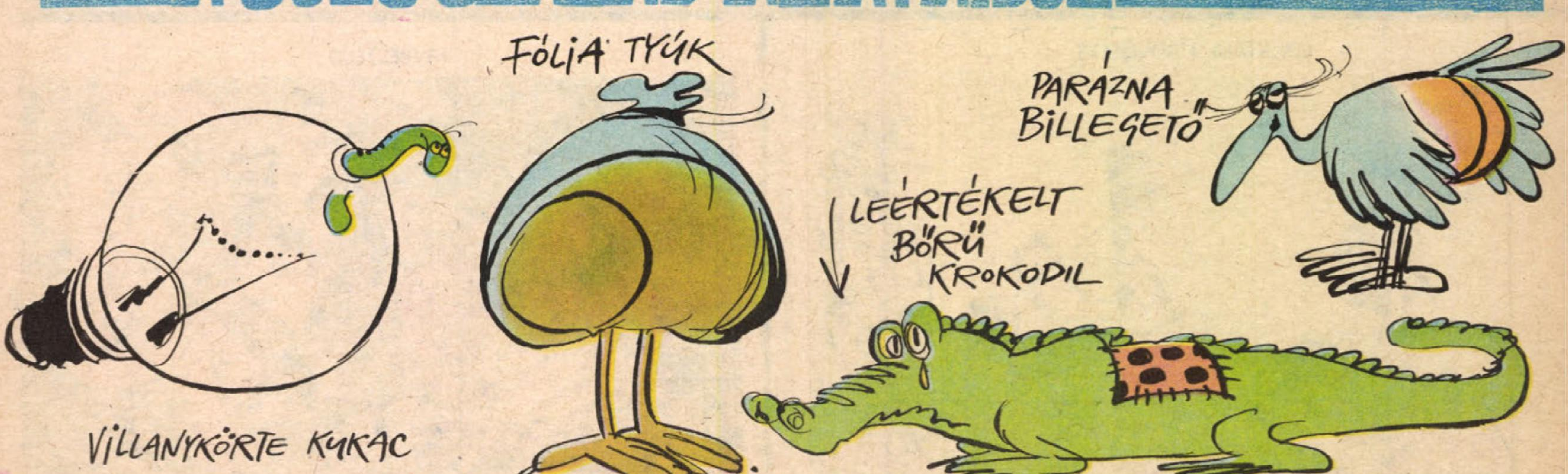
Hogyan lehet megoldani?

A közelmúltban láttam és hallottam a tévében az illetékes szakszervezeti főtitkár nyilatkozatát. Ha jól emlékszem, a kereskedelmi dolgozók szabad szombatjáról azt mondta, hogy csak úgy lehet megoldani, ha megfelelő körültekintéssel szombatonként az üzletek egy részét zárva tartják.

Ez bizonyára kényes téma, de a dolgozó háziasszonyok és a kereskedelmi dolgozók érdekében nyíltan kell róla beszélni. Megszokná a közönség, hogy szombaton például csak tejet, kenyeret és a napi élelmezési cikkeket vásárolna a körzetében nyitva tartó boltokban. Minden jószándékú ember csak örülne, hogy ha a kereskedelemben dolgozók is megkapnák a nekik járó szabad szombatot anélkül, hogy a vevők rovására menne. Mert kár lenne tagadni: egyelőre még a vevők és a kereskedelmi dolgozók rovására megy.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

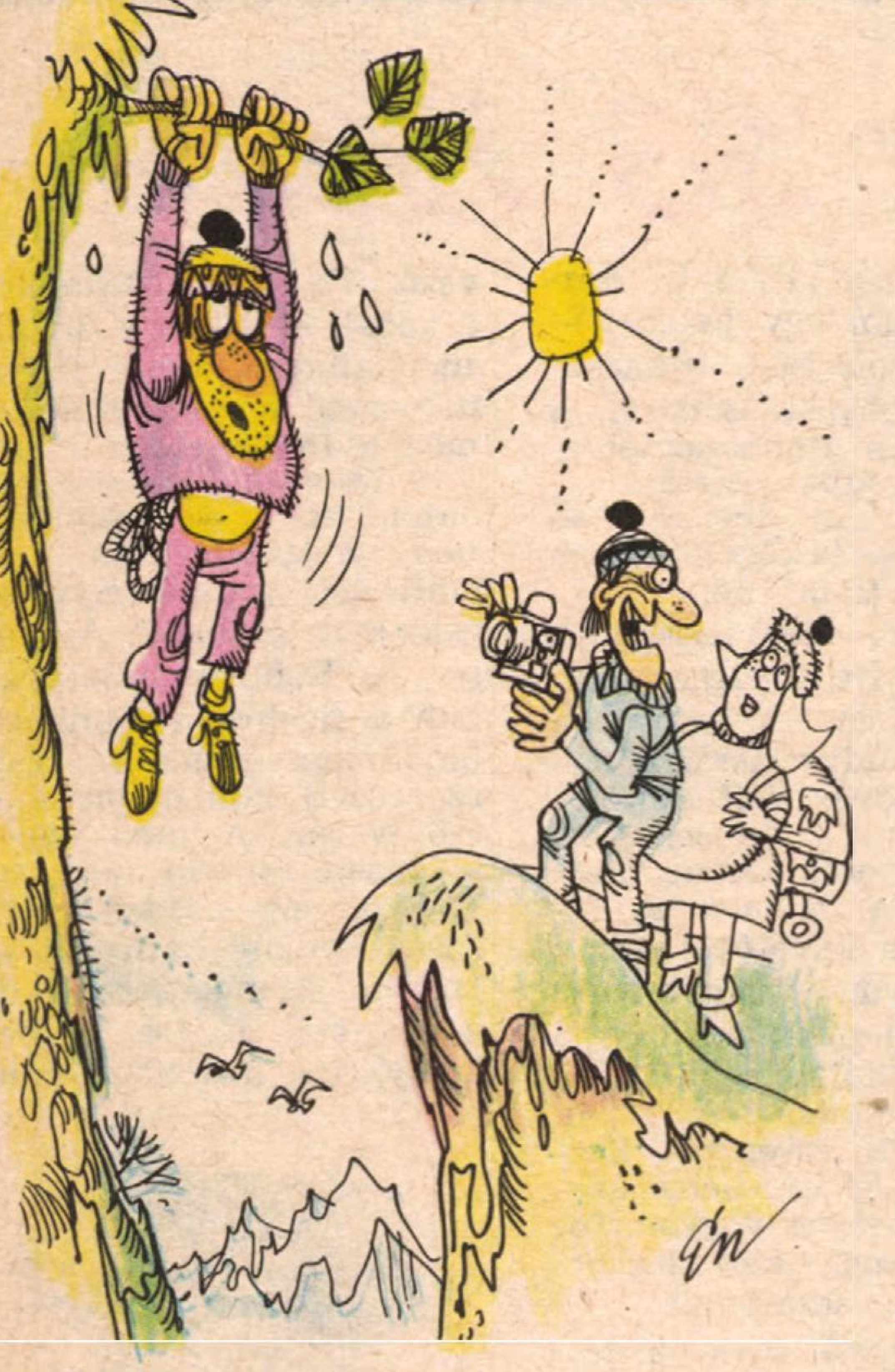
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A kis Peti megkérdi az édesapjától:
— A győzelmet miért ábrázolják mindig női alakban?
— Ha majd nős ember leszel, akkor megérted.

*

A világhírű énekesnő szomorúan mondja a koncert után:
— Nem értem... Csak öt csokor virágot kaptam...
— Óriási siker! Miért vagy ilyen elégedetlen?
— Azért, mert én hét csokrot rendeltem.

HUMANIZMUS

– Ezzel a képpel végre elnyerem az „Év fotója" pályázat első díját!...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Be kell fejeznem, drágám, mert a férjem készített egy szerkezetet, mely hárompercenként működésbe lép.

– Nem rossz ötlet ez a fúzió. Nem lehetne a magyar válogatottat a hollanddal összeházasítani?

– Halló, távfűtő vállalat? Csak azt kívánom közölni, hogy egy jégmadár ül a fűtőtesten!...

– Az ember elmegy betegen melózni, mikor annyi a táppénzcsaló... És tessék, ez a hála.

Kiejtési szótár

Nemrégiben jelent meg az „Idegen nevek kiejtési szótára" és én azonnal megvettem. Megvettem és nem bántam meg. Ez a könyv nem hiányozhat egy olyan művelt ember otthonából, aki még műveltebb szeretne lenni.

Hétfő este, amikor nem volt tévé, belelapoztam a szótárba és nem tudtam letenni. Megtudtam például, hogy az olasz Sciacca szót úgy kell ejteni, hogy sákká. Ezt eddig nem tudtam. Mint ahogy nem tudtam azt sem, hogy Schulthorpe angolul úgy ejtendő: szkálszó(r)p.

Néhány perces lapozgatás után máris úgy éreztem, hogy műveltebb vagyok.

Azelőtt ugyanis nem tudtam, hogy Vatnajökull-t Izlandon úgy mondják: vátnájöküti. Mint ahogy azt sem tudtam, hogy Heimsoeth németül Hejmzöt.

Másfél óra múlva a feleségemnek feltűnt, hogy milyen csendben vagyok és megkérdezte:

— Mit olvasol?

— Ranjina — feleltem.

— Tudod, hogyan ejtik ezt a szerbhorvátok?

— Nem tudom — felelte a feleségem és kiment a szobából.

Nem akarok dicsekedni, de még éjfélkor is a szótárt bújtam. Izgalmasabb volt, mint egy krimi.

— Mikor hagyod abba? kérdezte a feleségem.

— Rawsthorne.

— Mi történt?

— Ez egy angol szó. Kiejtése: rósztó(r)ne. Ugye, nem tudtad? Na látod, ezért jelentették meg a *kiezstési szutárt.*

— Micsodát?

— Pardon, rosszul mondtam. *Küejtési szétér.*

— Mondd, nem akarod végre abbahagyni a szótárolvasást?

— Nem ártana, ha te is forgatnád egy kicsit. Véleményem szerint ez a *kiektési szetér* nem hiányozhat a művelt ember otthonából. Miért nézel rám ilyen furcsán? Rosszul ejtettem ki valamit? Lehet. De most már másképpen lesz. Ha nem tudom, hogyan kell helyesen kiejteni ezt vagy azt a szót, akkor megnézem a *kiehtési szötört.* Most jól mondtam?

— Most jól.

— Waelput flamandul válpöt. Nem válpüt, mert akkor kiröhögnek a flamandok, hanem válpöt. Megjegyezted, drágám?

— Megjegyeztem, de most már ideje lenne lefeküdni.

— Nem lefeküdni. Lefekünnyi. A hollandok így mondják. Norvégül: lifikinnyi. Megjegyezted?

— Megjegyeztem drágám...

— A drágám szó helyes kiejtése: *drázsám.* Ugyanez finnül: *rágám.* A finnek ugyanis nem ejtik a szó elején a dö betűt. Megjegyezted?

— Belevéstem az agyamba.

— Agyam. Helyesen így kell mondani *agjam.* Látod, ezért nélkülözhetetlen egy ilyen szótár. Helyesen kiejtve: *szótyár.* Jól mondom?

— Jól mondod.

— Nem akarom, hogy kiröhögjenek. Vagy kirühögjenek? Bizonyisten nem tudom. Sebaj! Majd megnézem a *kejejtisi sótárban.*

Nem tudtam megnézni, mert a feleségem eldugta előlem a könyvet és azóta se találom.

Lehet, hogy holnap megveszem mégegyszer. Ilyesmire nem szabad sajnálni a pénzt.

Vagy ahogy a francia mondja: De la Motte-Fouqué. Nem tudom, mi ez, de a helyes kiejtése a következő:

Dölámottfuké.

Aki nem hiszi, nézze meg a kiejtési szótárban.

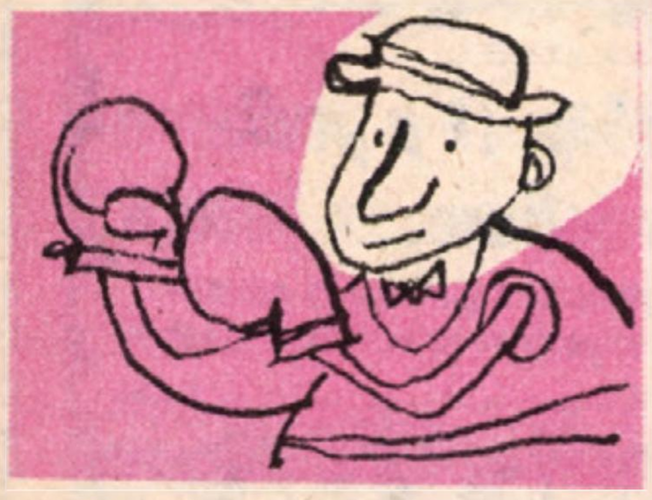
Mikes György

TRIBÜN

Muhammad Ali múlt héten hárommenetes bemutatómérkőzést vívott Maynard Jacksonnal, Atlanta város nehézsúlyú (190 cm, 110 kg) polgármesterével. A mérkőzés bevételét jótékony célra fordították, ez az összecsapás jelentette az Atlanti Napok ünnepségsorozatának nyitányát, Ali mégsem tudta megállni, hogy meccs előtt ne gúnyolódjék egy kicsit az ellenfelén.

— Emberek — kiáltott a közönség felé fordulva. — Bajban van a polgármesteretek!

— Hadd beszéljen a fiú — válaszolt kapásból Jackson. — Még csak fogalma sem lehet, milyen az, ha az ember bajban van. Hiszen sosem volt polgármester.

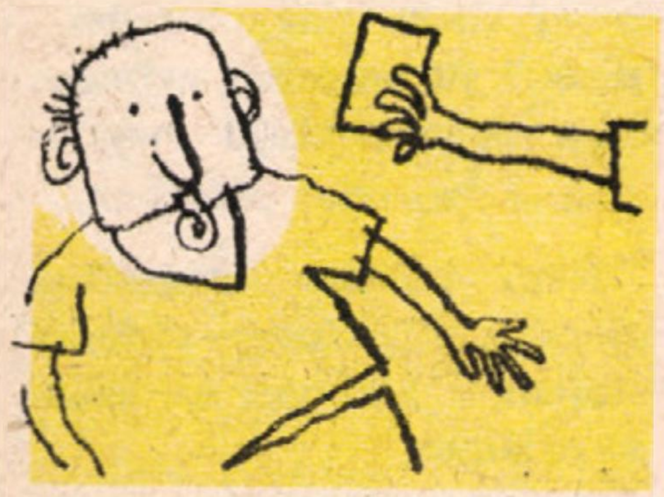
***C**sehszlovákiában történt, egy bajnoki mérkőzésen, hogy a játékvezető futtában kiejtette zsebéből a sárga cédulát. Egy szemfülés játékos felvette, a mezébe rejtette és, amikor legközelebb a játékvezető egyik ítéletével nem értett egyet, a jelenlevők általános ámulatára magasra tartotta a sárga cédulát.*

A játékvezető előbb meglepetten, majd morcosan közeledett, a játékos azonban folytatta a mozdulatot, a bíró felé nyújtotta a cédulát:

— Parancsoljon, az előbb elvesztette!

A játékvezető kapcsolt, bólintott, megköszönte. Mire a közönség — fennállása óta először — viharosan megtapsolta a bírót.

Mert a humorral úgy van az ember, hogy — ha már gyakorolni nem tudja, legalább értse.

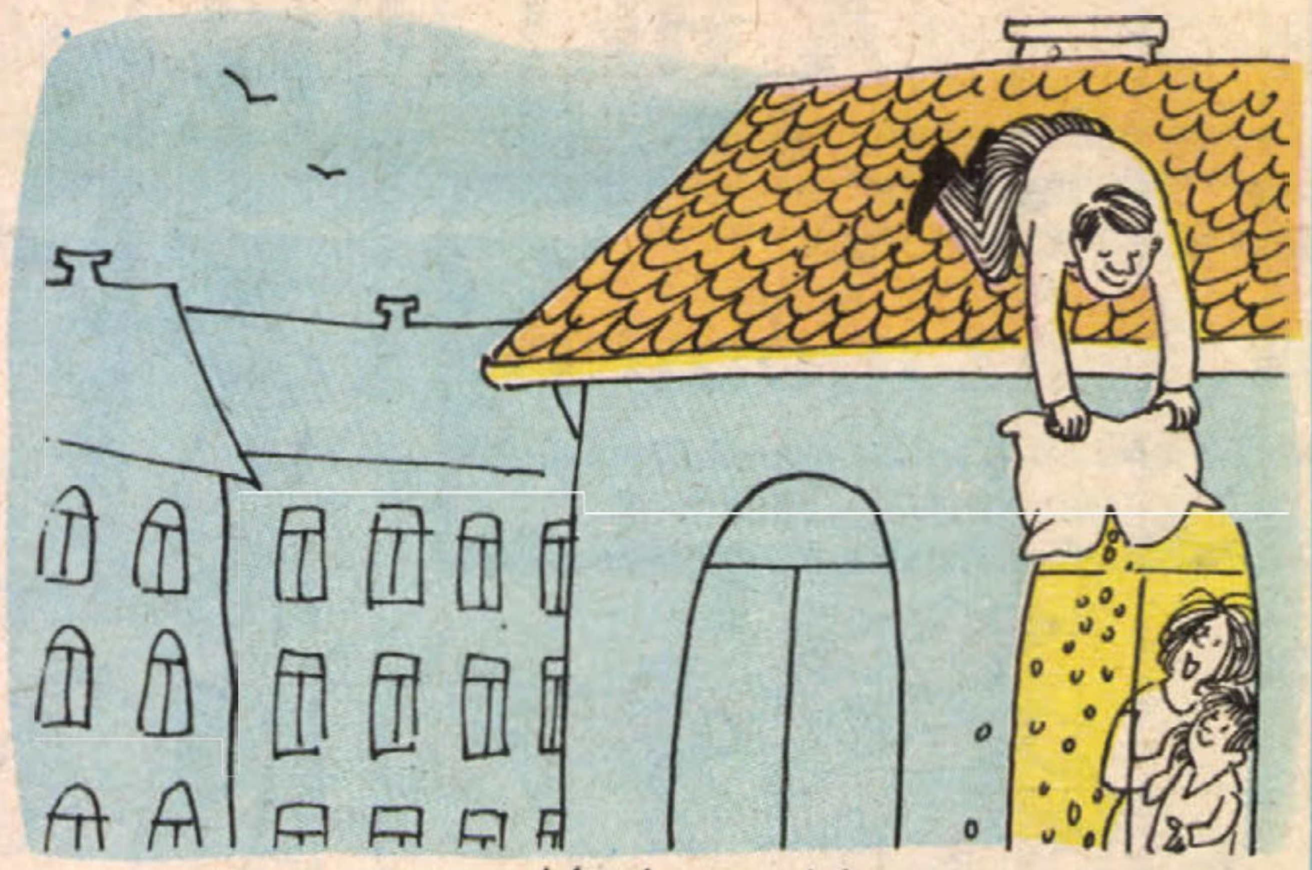
Bajnoki mérkőzés Ajaccioban. A 23. percben a játékvezető hirtelen térdre ereszkedik és lehajtja a fejét. Pillanatnyi csend, aztán mindenki követi a példáját. Partjelzők, játékosok. nézők. Senki sem tudja, kinek szól a gyászszünet, de az áhítatos példát persze követni kell.

Egy percnyi csend, aztán feláll a játékvezető és csodálkozva néz körül.

A cipőfűzőjét kötötte meg.

(p. p.)

KÉNYEZTETÉS

- Látod, ez a hó.

HÉTVÉGE

A berlini Zoo majomketrece előtt

Míg ketrecük felhőben állt portól,
s kívül közönség és belül a majmok
csapatja a trapézon lengve sportol
s vetélkedik, melyik legyen a bajnok, –

Az álmok szárnyán szállok Afrikán át:
a dzsungelben kenyérfák ága hintáz, -
a törpemajmok majszolnak banánát
s kókuszdióval labdázik a csimpánz.

És gondolok Darwinra és utána
az óriási ős orángutánra,
kinek a mását törzslapomra vésték.

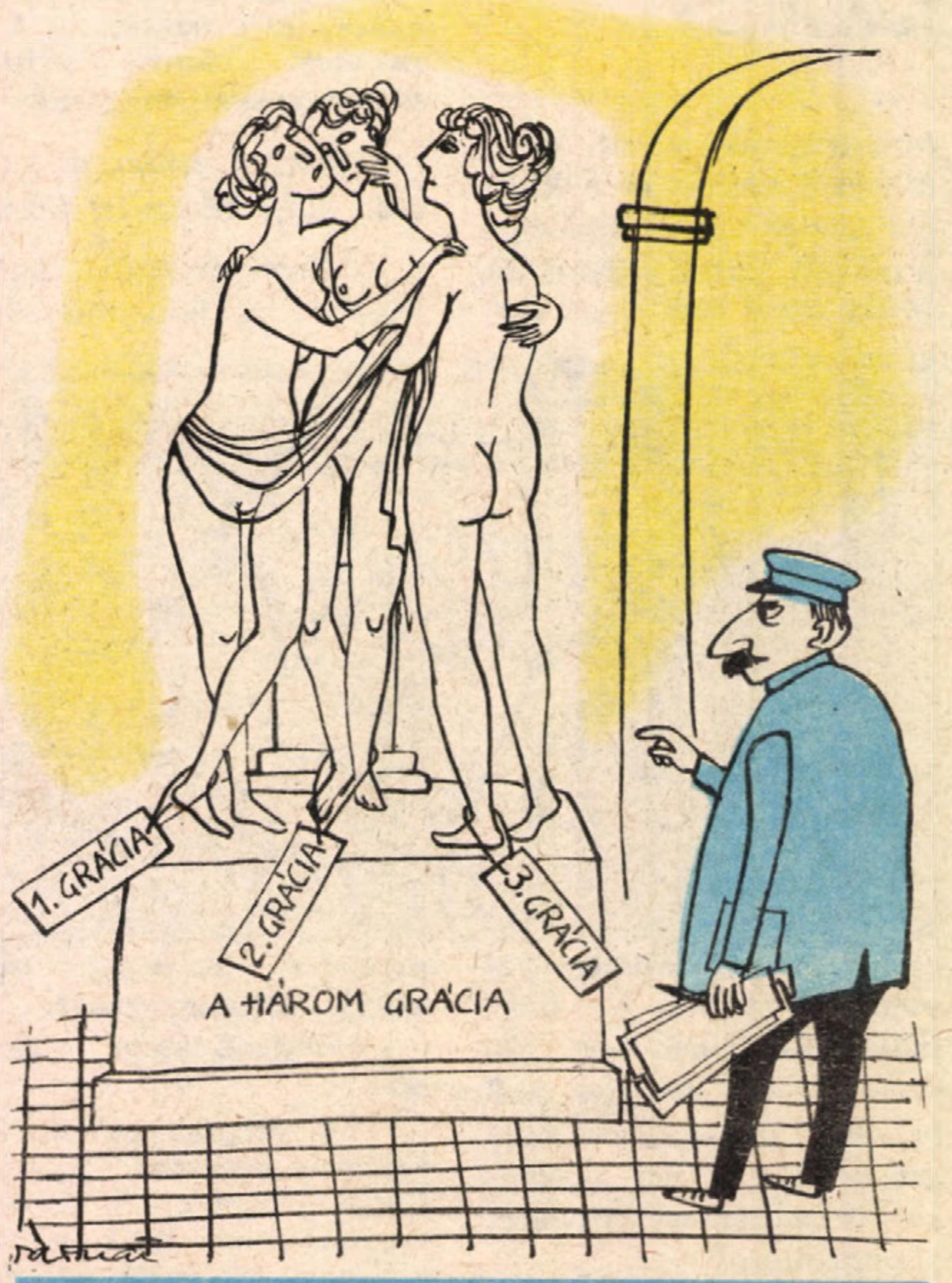
A ketrecen kívül, belül tolongnak,
rokon örül így réglátott rokonnak.
Lencsét ide! Meghitt családi fénykép!

Bródy László

A költő most megjelent „Száz szonett" című mini-verseskönyvéből.

LELTÁR

Jó Szó

Pirike, jöjjön be hozzám egy percre! — szólt ki a titkárnőjének Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár zseniális vezetője.

— Diktálni tetszik? — érdeklődött szolgálatkészen a bájos, fiatal nő.

— Nem. Meg szeretném dicsérni. Ne piruljon, kislány. Köszönöm, hogy a kötelező udvariasságon felül is kedves volt külföldi üzletfeleink feleségeihez. Nagyon derék dolog, hogy külön tanfolyamon sajátította el a kávéfőzés nehéz tudományát, és örömömre szolgál, hogy mindig ilyen csinos, ápolt, elegáns. Köszönöm azt is, hogy olyan végtelenül türelmes hozzám, pedig én néha szeszélyes, ideges vagyok. Tömören: meg kell dicsérnem a jó munkáját.

— Szörnyű zavarba tetszett hozni. Elmehetek? — kérdezte Pirike. Valóban zavarban volt, de láthatóan nagyon jólesett neki a dicséret.

— S most küldje fel hozzám kedvenc művezetőmet — rendelkezett Stirpák.

Perczegős Norbertre alig lehetett ráismerni. Homlokáról eltűntek a komor redők, vidám, kis bajuszt növesztett, és enyhén domborodó pocakja is azt jelezte: kevesebb a gondja.

— Kedves Perczegős — mondta az igazgató —, örülök, hogy látom. Csüccs le! Meg kell köszönnöm, hogy olyan rendet tart a műhelyekben. A munkafegyelem kiváló. Reggelenként taxik állnak a gyár kapuja előtt: senki sem venné a lelkére, hogy elkéssen. Az üzemrészek között nemes versengés folyik: ki vállal több társadalmi munkát. Nem is olyan régen a félóra ebédidő egy óra hosszat tartott. Most szigorúan betartják az ebédidőt, de vannak olyanok is, akik csak húsz percet vesznek igénybe. Nincs hóvégi hajrá, hanem egész évi hajrá van. A termelés egyenletesen emelkedő irányzatú. Ezeket az eredményeket csak ilyen kiváló művezetővel tudom biztosítani, mint amilyen ön, Perczegős kartárs. Ön nagyszerű szervező. Hadd szorítsam meg a kezét! — rebegte Stirpák meghatottan. A jónevű művezető hódolattal hajolt meg a főnök előtt:

— Zseniális gondolat volt öntől, hogy az üzeműnkben megvalósította azt, amit sok munkahelyi vezető csak álmodik. A Timsó- és Robbanómotorgyárban a fizetés, a munkaruha, a kedvezményes szakszervezeti üdülés mellé jó szó is jár. A hiba nélkül elvégzett munka után egy jó szó, egy elismerő kézfogás komoly hajtóerőt jelenthet. A megérdemelt dicsérő szó fontos emberi igény. Ha a fizikai mun-

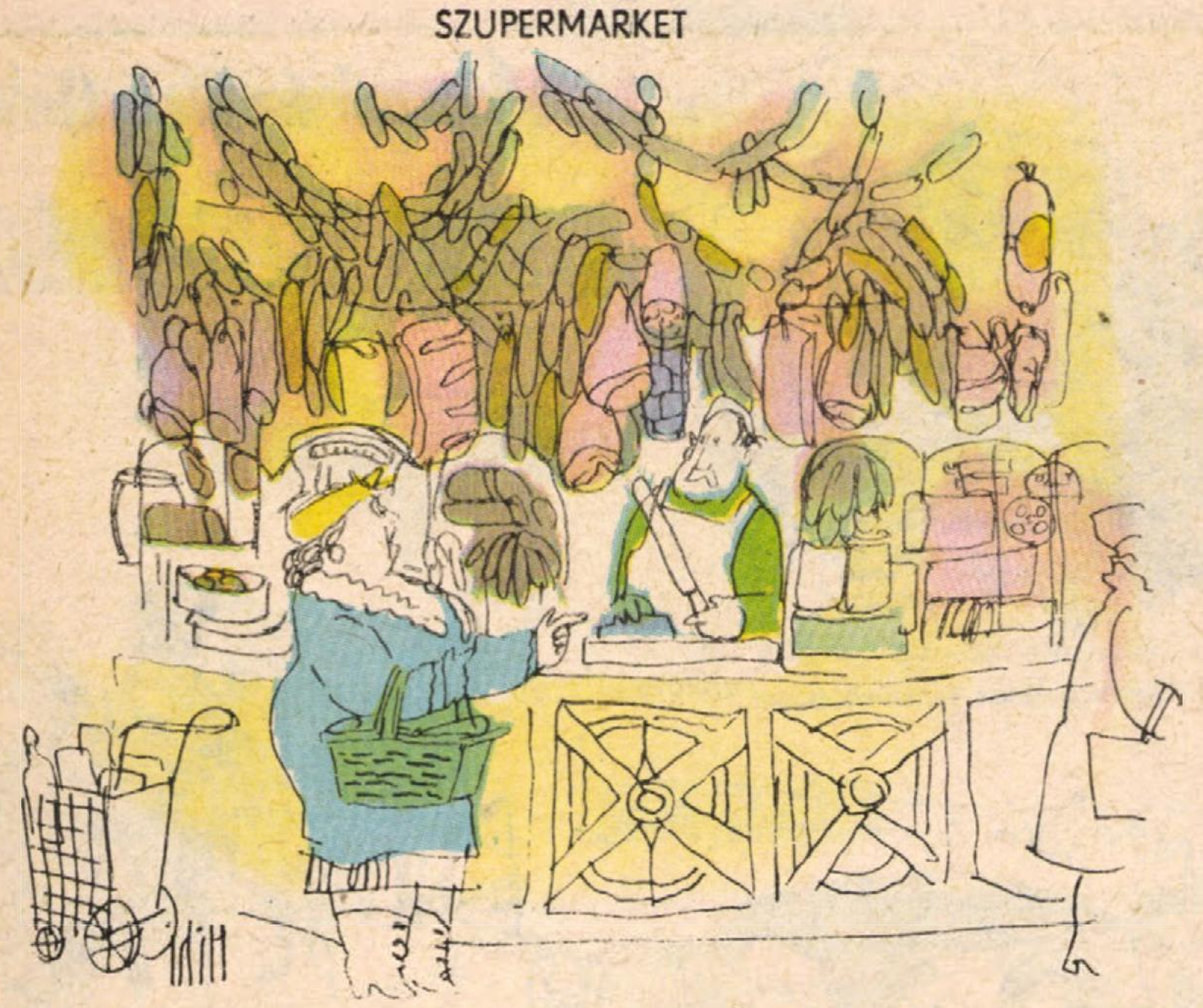
kást, vagy a szellemi dolgozót szép szóval kérik, sokkal többet lehet elérni, mint gépies, lélektelen parancsolgatással. Az ön humánus módszerének köszönhető, hogy megszűnt gyárunkban a munkaerőhiány. Messzi földről, távoli vidékekről érkeznek hozzánk a jó szóra szomjazók. Ma már segédmunkásnak is csak protekcióval lehet bejutni hozzánk. Mindezt önnek köszönhetjük! Dolgozóink elégedettek, de gyárunk kiváló igazgatója ma egy kicsit ideges, rosszkedvű.

Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár zseniális vezetője halványan elmosolyodott:

— Kitűnő szeme van, Perczegős. Tegnap bent voltam a minisztériumban. Megkaptam az utasításokat, azon kívül sehol semmi... Pedig az igazgató is ember. Neki is jólesne néha egy-egy jó szó a feletteseitől...

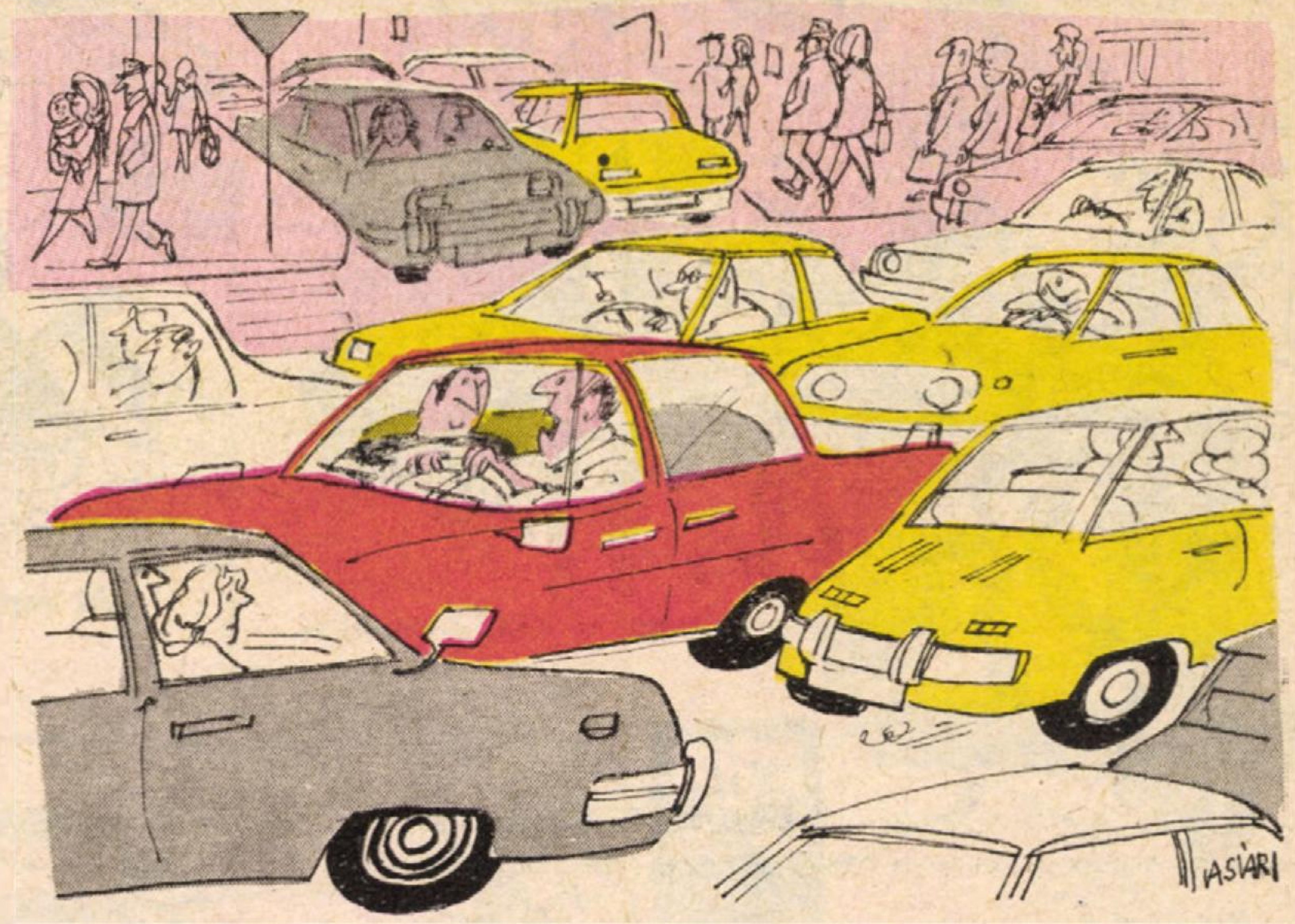
Galambos Szilveszter

SZUPERMARKET

– Kengurufarok nincs?

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA (XXII.)

„Vezess új utakra, Lucifer!" (Madach)

HÓVIRÁG

Február 7-én egész Pest tele volt hóvirággal. Szelídek voltak a hóvirágok, fehérek, fürtösek, félénkek. Kis balettnövendékek a zöld levélszoknyájukban.

Két forintért adták csokrát.

Meg kellett állni a hóvirágok előtt. Csörgetni a froncsikat a zsebben, beleszagolni a fényes levegőbe és töprengeni.

Miként lehetséges, hogy sok minden egyébbel ellentétben hóvirágból 1. többet, 2. szebbet és 3. olcsóbban termelünk, mint emberemlékezet óta bármikor?

Minthogy nem tudtam dűlőre jutni és feleslegesen csak a bolond koptatja az agyát, kérdéseimmel egyenest az illetékes szervhez fordultam. Készséggel nyilatkozott.

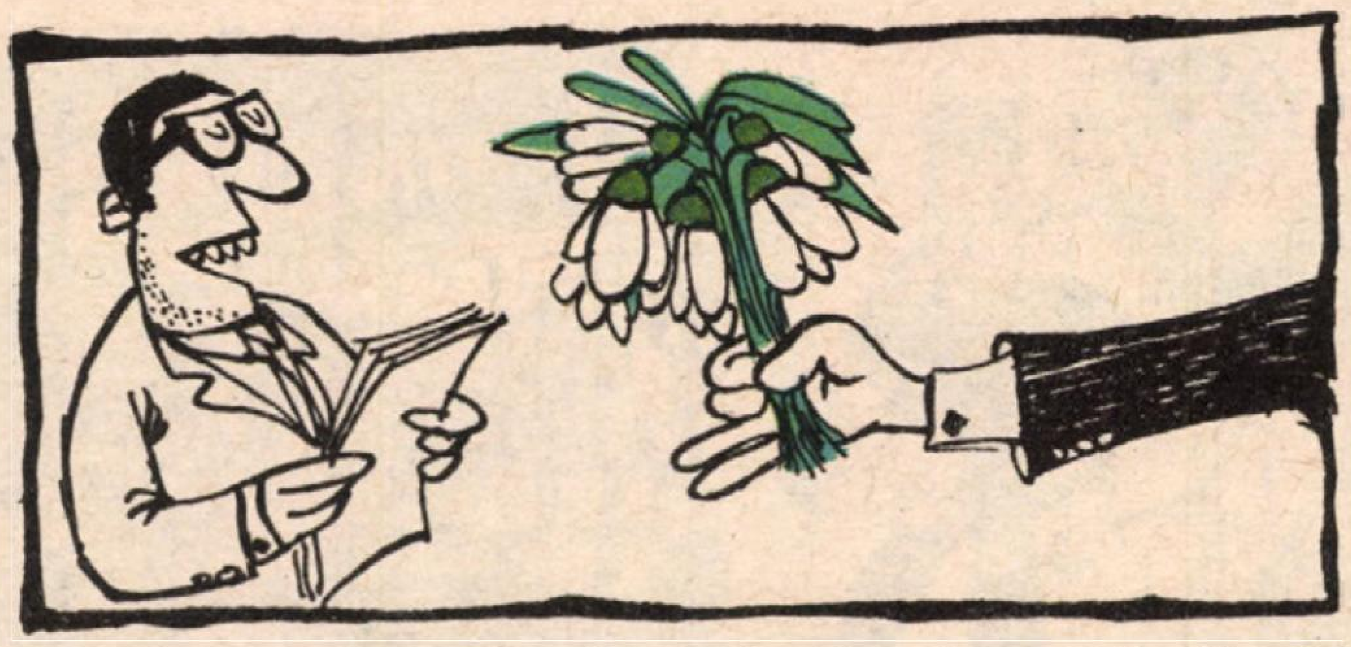
— Budapest — mondta — ma kétségkívül a földkerekség hóvirág-fővárosa. Hóvirágtermelésünk paraméterei messze felülmúlják az utolsó békeév, 1938 mutatóit. A haladó magyar hóvirágipar végtermékei kiszerelt állapotban is kiállják az összehasonlítást a fejlett tőkés országok hasonló áruféleségeivel. Eredményeink büszkeséggel töltenek el, de korántsem tesznek elbizakodottá.

— Na igen, igen, de...

— Hálával tartozunk a felettes hatóságoknak, amelyek szívós munkával gátat vetettek az átkos hóvirágspekulációnak. Sikerült kiharcolniuk, hogy február 7-e Tódor névünnepére essék. Ezzel végképp defenzívába szorították a virágpiac vámszedőit. Őszintén be kell vallanunk, hogy még koncentrált erőfeszítéssel sem sikerült volna megvédenünk a kétforintos egységár lövészárkait a kereslet-kínálat szerencselovagjai elől, ha február 7-én Katalin, Anna, Mária vagy — istenőrizz! — Erzsébet napot mutat a kalendárium.

— Mindez örvendetes, ámde...

— A kimagaslóan jó hóvirágszüret üzemrészeink példás kooperációját dicséri. Eredményeinket kizárólag saját eszközeinkkel értük el. Magyar táptalajon, magyar dugványokkal, magyar öntözőkannával. Csakis ennek köszönhető, hogy hóvirágkereskedelmünk ellenállhatott a tőkés válság begyűrűzésének, amely pedig gazdasági életünk néhány területén a legátfogóbb intézkedések ellenére is éreztette hatását.

— Nagyon helyes, csak éppen...

— Eredményeink köteleznek. Hóvirágban — határ a csillagos ég. Persze a további fejlesztés elé objektív akadályok tornyosulnak. Komputereink most számolják: növelhetjük-e a hóvirág vetésterületét más zöldségféleségek terhére? Gondot okoz a tárolás is: Lesz-e elegendő hóvirághűtőház, ládakontingens, raktárkapacitás? Ezek természetesen a növekedés nehézségei és mi derűs szívvel nézünk szembe velük, akár sikerül megoldást találnunk, akár nem.

— Ez világos. Mindazonáltal...

— Felmerült a tőkés export lehetősége. Sikereink láttán egyre-másra jelentkeznek a tárgyaló felek. A nyugatnémetek PVC-ből készült kertitörpét, az olaszok teak-fából faragott karmesteri pálcákat hajlandók szállítani termékünkért. Május végére elkészülünk az árajánlattal s legfeljebb az okozhat átmeneti nehézséget, hogy addigra már nem lesz hóvirág.

— Bravó — mondtam. — És mit lehetne tenni a hóvirágkereskedelem kampányszerűsége ellen?

Illetékes hely rám meredt, egy kis piros csík kezdett felfelé menni a nyakán.

— Na idehallgasson! — mondta. — Hagyjon békén az ostobaságaival! Örüljön a hóvirágnak és ne kérdezzen annyit!

Ebből kiderült, hogy ha kihozzák a sodrából, az illetékes hely is ember.

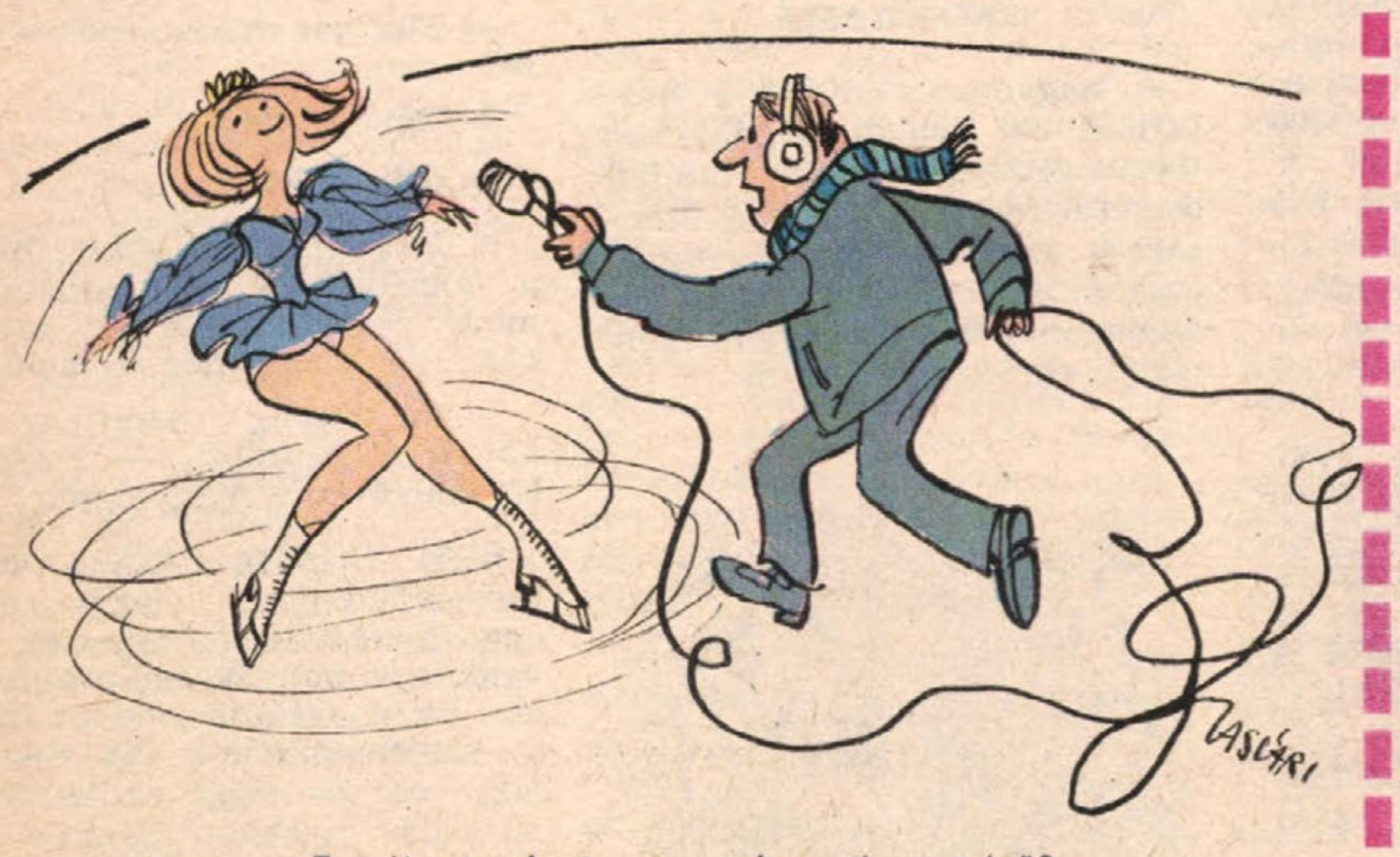
Aztán vásároltam egy csokor hóvirágot.

Kedves volt a hóvirág, fehér és nagyon tartózkodó. Olyan volt, mint egy bátortalan mosoly.

Hogy mi van ezen megfizetve két forinttal...?

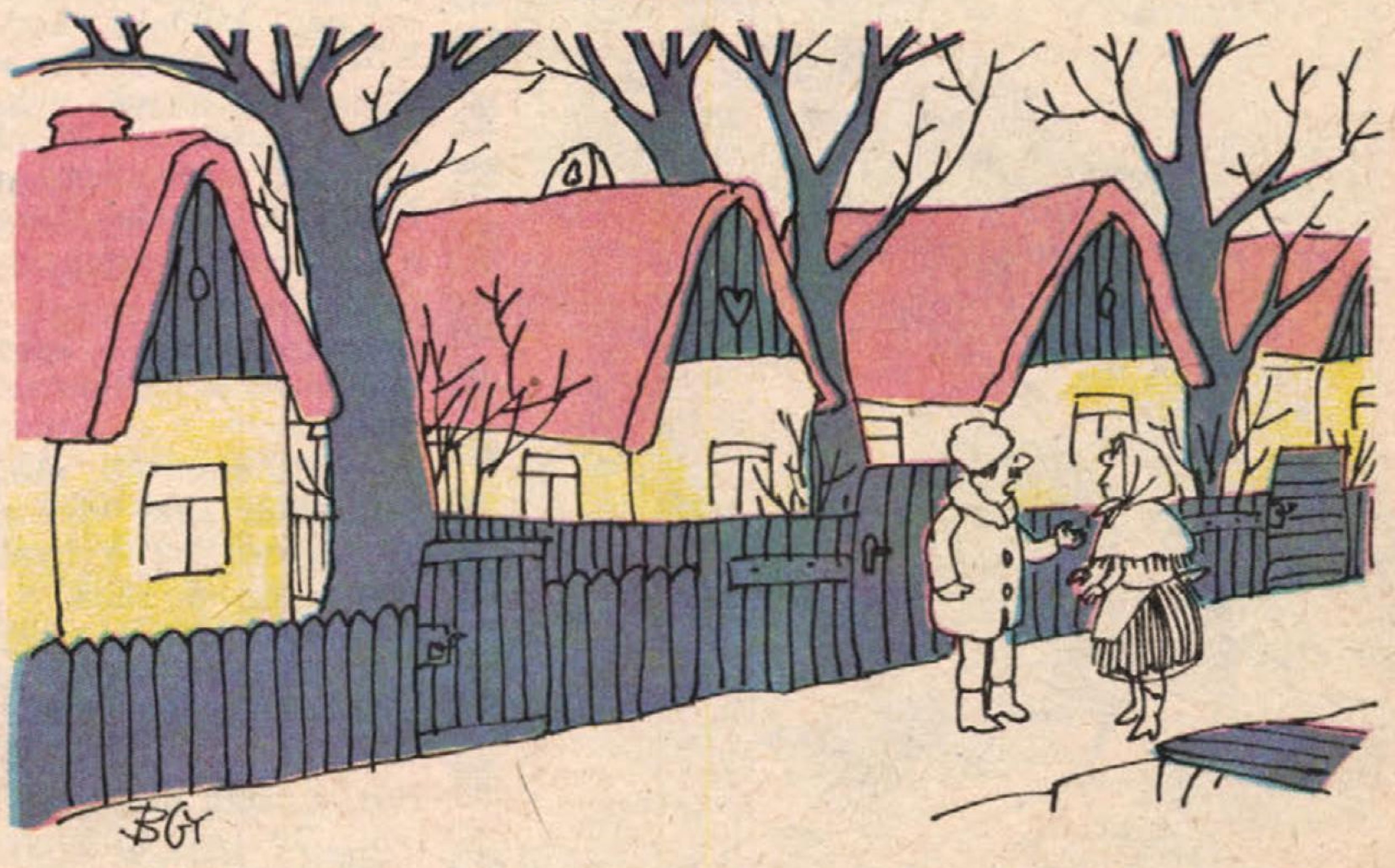
Peterdi Pál

HELYSZÍNI KÖZVETÍTÉS

– Tessék mondani, ez a ruha milyen színű?

AGGODALOM

– Most, hogy várossá nyilvánítottak minket, hozzánk fognak költözni a falusiak?!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

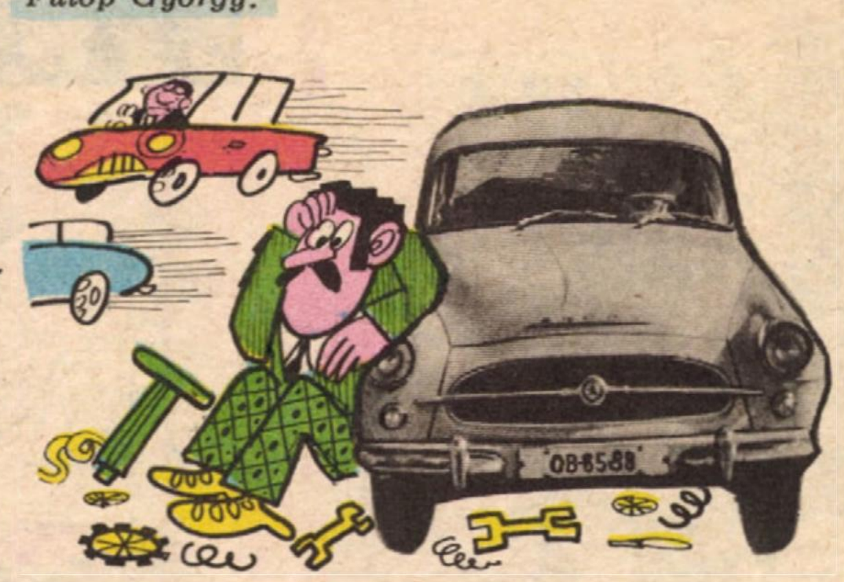
MIVEL EGÉSZÍTENÉK KI AZ ÚJ KRESZT?

Endrődi István:

– A hivatali szobákban is helyezzenek el KRESZ-táblákat.

Fülöp György:

– Az autósok cserbenhagyását is büntetném.

Hegedűs István:

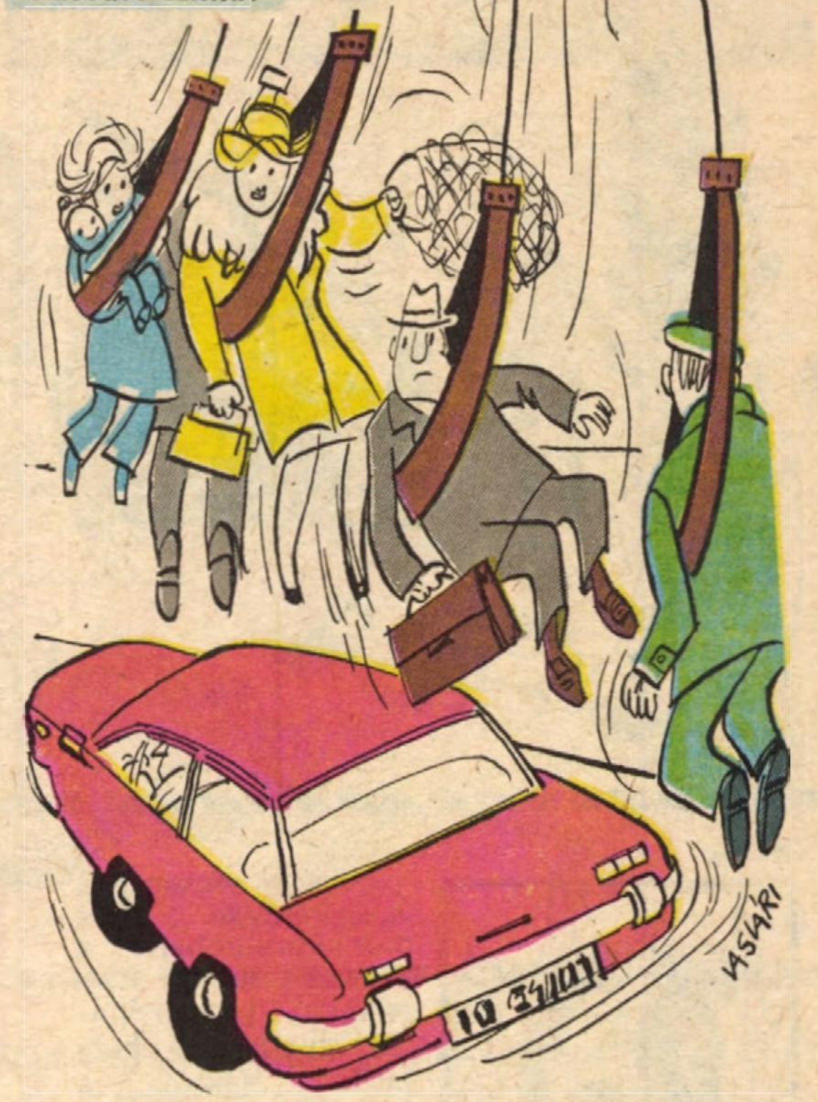
– Azt, aki lefröcsköli a gyalogost, a helyszínen megbírságolnám.

Barát József:

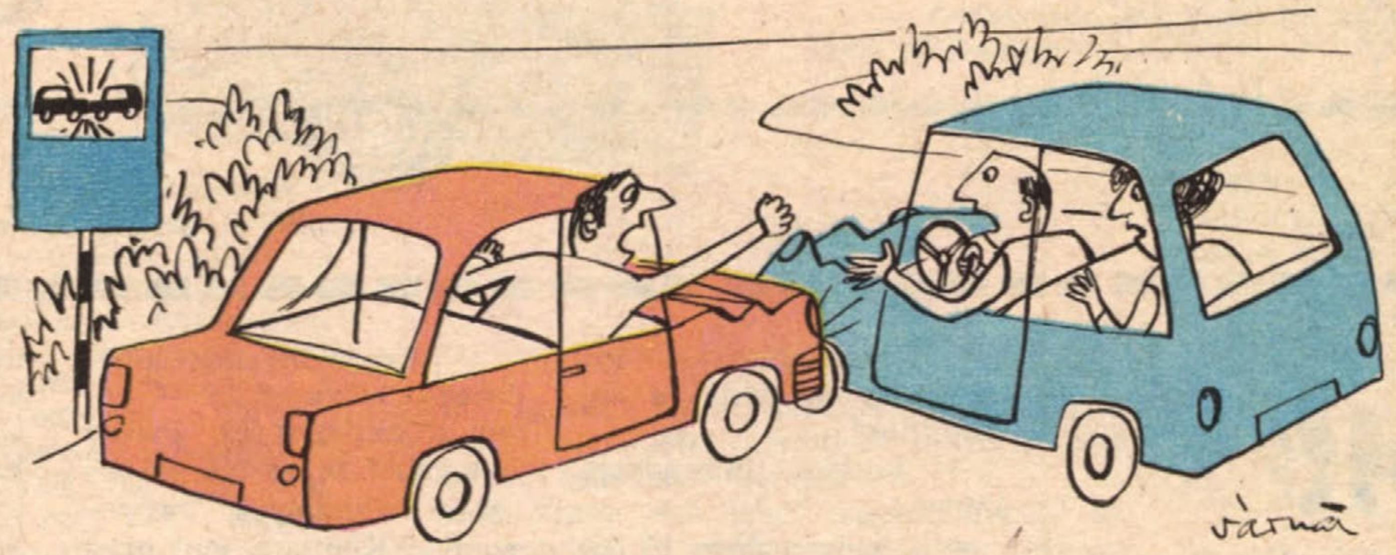
– Ha megépültek az aluljárók, kitiltanám felettük az autókat.

Vasvári Anna:

– Kötelezővé tenném az automatikus biztonsági övet a gyalogosoknak.

Várnai György:

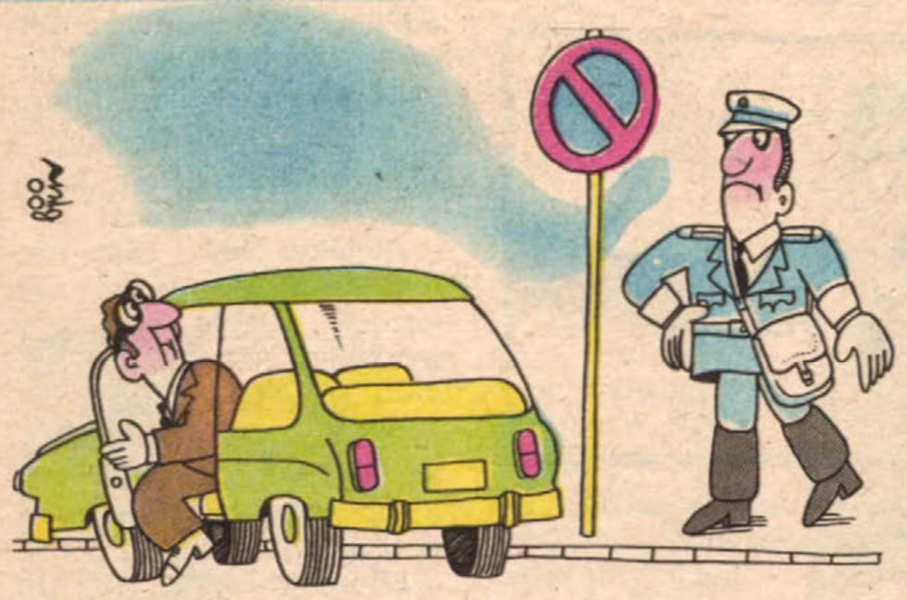
– A karambolokat csak az arra kijelölt helyeken engedélyezném, ahol a gépkocsik nem akadályozzák a forgalmat.

Erdei Sándor:

– A gyalogosok is parkírozhassanak az úttesten.

Balázs-Piri Balázs:

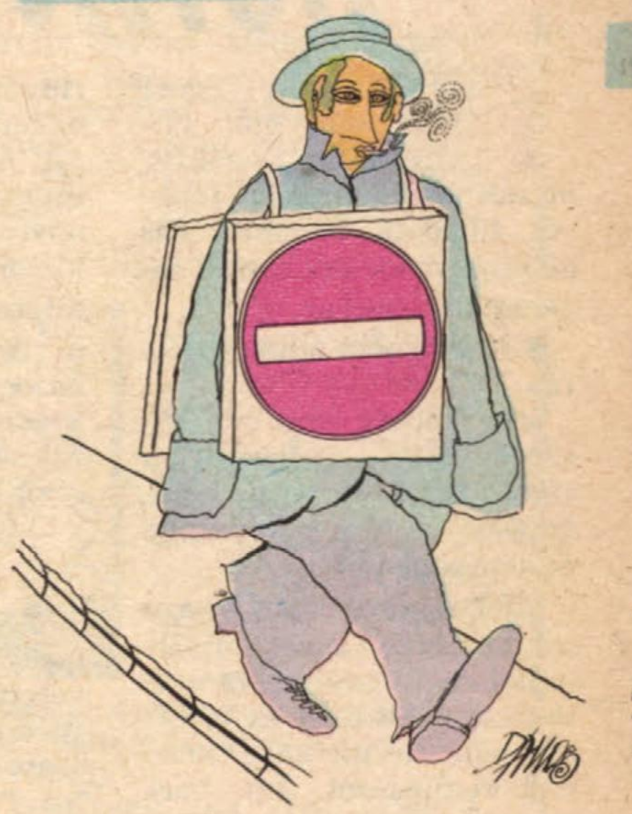
– Semmivel. Elég gondot okoz nekem a régi szabályok betartása is.

Brenner György:

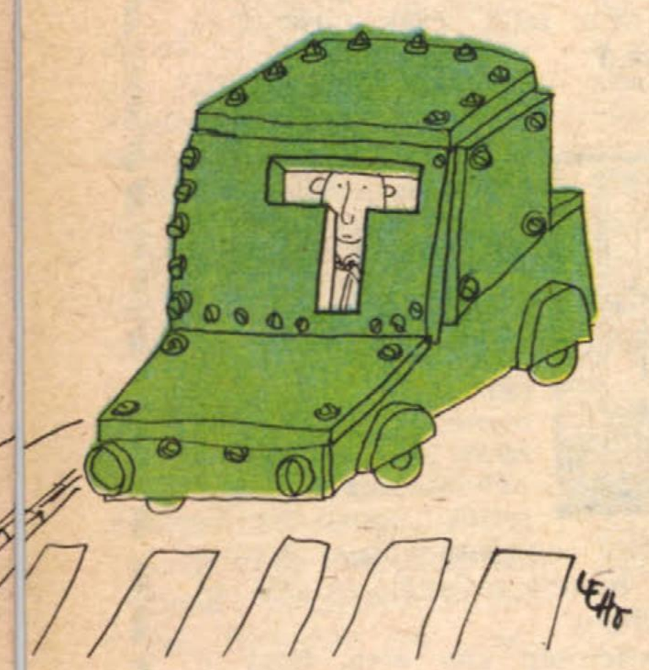
– Egy illemtan-könyvvel.

Dallos Jenő:

– „Beléhajtani tilos"-táblával . . .

Lehoczki István:

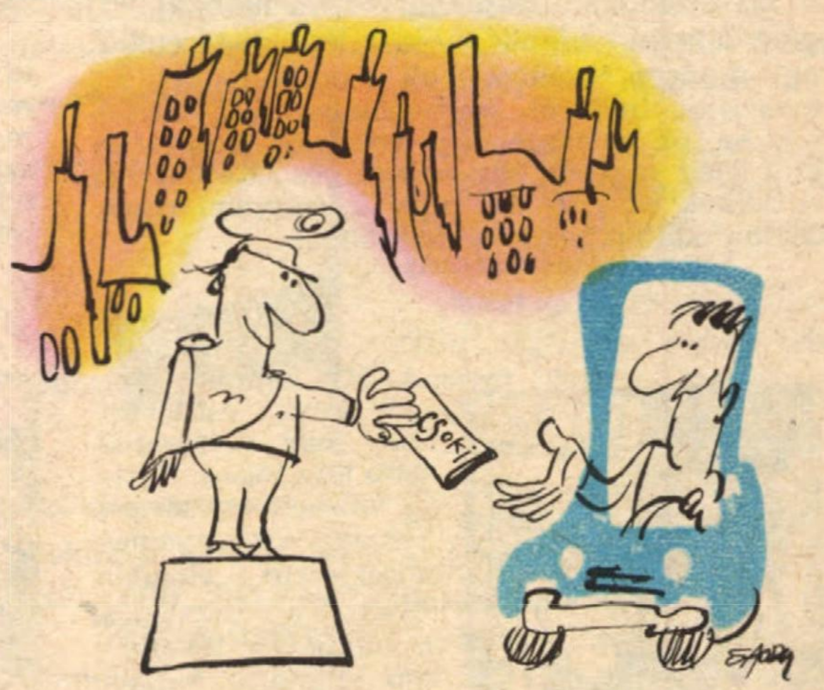
– A kezdők egy évig csak törhetetlen gépkocsival járhatnának.

Szűr-Szabó József:

– A hitelezők elől bárhol át lehessen menni a túloldalra!

Sajdik Ferenc:

– A rendőrség ne csak büntessen, jutalmazzon is.

KEVÉS A HÓ

KiS TÖRTÉNETEK

A NŐI LÉLEK

A női lélekről beszélgettek a Pipi nevű presszóban. A Filozófus is hozzászólt a témához. Úgy hívják csak, hogy a Filozófus. Kevés foga van, de azok tökéletesen sárgák.

— A nő mindig ugyanaz, a nő sose változik — jelentette ki egy különös keddi napon. Különös nap volt, mert hárman is fizettek neki. Konyakot, feketét. — Minden nőnek van egy sebezhető pontja — folytatta. — Ha rátaláltok erre a sebezhető pontra: a tietek.

Többen is feltették a kérdést, mi az a pont, s egy üveg sör ellenében a Filozófus nyilatkozott.

— Minden nő elhiszi, hogy valamiből neki van a legszebb a világon. Az ő nyaka a legszebb, az ő lába a legszebb, az ő szeme a legszebb. Azt is elhiszi, hogy ő a legokosabb a világon, de ez nem érdekli.

A presszó gondolatokba merült. Igazat adtak a Filozófusnak. De egy futóvendég aggályoskodott.

— Ha ilyen jól ismeri a szöveget, papa, akkor miért nem fogja meg magának a Lollobrigidát?

A Filozófus csak egy pillanatig habozott.

— Tudok én olaszul?

AZ ÖNTUDATOS NAGYMAMA

A nagymama vezeti a háztartást, a család legnagyobb megelégedésére. Este, amikor összefutnak, várja őket a szenzációs vacsora. De a család óvatos az elragadtatással. A nagymama főztjét ugyanis nem olyan egyszerű dicsérni.

Azt mondta egyszer a meny:

— Hát ez a pörkölt, ez rém finom, anyus!

A nagymama összeráncolja a homlokát:

— Múltkor talán nem volt jó?

— Dehogynem.

— Hát akkor?

— Két egyforma dolog nincs a világon — magyarázta a meny. — Múltkor is remek volt, de most még remekebb.

— Én mindig egyformán csinálom a pörköltet — szögezte le komoran a nagymama.

Ettől kezdve aztán csak szemcsillogással, olykor egy-egy csettintéssel fejezték ki véleményüket. De előfordult az is, hogy valami nem ízlett a nagymamának. Kijelentette, hogy *ez* sós vagy *az* kemény. A család ilyenkor élénken tiltakozott. Dehogy sós! Dehogy kemény!

A nagymama ezt az ellenkezést mindig el tudta viselni.

A KÖLTŐ

A költő nem híve a munkának, s mivel igazságérzettel verte meg a sors, megszakad a szíve, ha másokat dolgozni lát. Egyszer, egy lírai hangulatában, rádöbbent a világ legnagyobb igazságtalanságára. Mikor van az órának szabadnapja? Soha! Csak akkor fújhatja ki magát, ha beteg.

Szilveszter után fogta el a költőt ez a hangulat. Az ágya mellett ott ketyegett az ébresztőóra Ő nyugodtan alhat, az óra virraszt! Felháborítóbb, mint a legelvetemültebb kapitalista kizsákmányolás Elhatározta, hogy nem állítja be az órát, sőt fel se húzza. Telefonon kelteti magát.

Így is történt.

— Ez csak az első lépés — mondta az órának, s ivott egy pohárral a kis, fehér vekker szebb, boldogabb jövőjére.

A VÉDSZENT

Azok okulására mesélem el ezt a történetet, akik majd autón kalandoznak a nyáron, túl e kis haza határán, nyugat felé, őseink nyomdokában, be a franciák földjére és ki. Hozzáteszem: én is úgy hallottam, tehát nem vállalom érte a felelősséget. De hogy alátámaszszam az eset hitelességét, megemlítem, hogy a franciák mindmáig kitartanak ama nemzeti szokásuk mellett, hogy délben pedig ebédelnek. Ehhez az algériai harcok idején is ragaszkodtak. Délben szépen hazamentek a barikádokról és csak a fekete után folytatták a lövöldözést.

A barátom útlevelébe, akivel megesett ez a tanulságos eset, be van írva a kilépés helye. Több kilépési hely van, teljesen lényegtelen, hol hagyja el a guruló turista Franciaországot, de a rend az rend. Gondolja meg az autós monsieur, hol akar távozni. Nos, a barátom elbolyongott valamerre messze a számára kijelölt helytől. Viszont egy közeli városkánál is volt egy. De meg se mert próbálkozni az átkeléssel, el volt ugyanis látva rémtörténetekkel. Visszazavarják, órákat várakoztatják, kitöltetnek vele két tucat blankettát, méghozzá franciául. De a magyaroknak mindenhol van védszentjük.

Ez a védszent egy néhai pesti pincér képében tevékenykedett egy másik városka caféjában.

— Á, simán átmehet uraságod, csak tudni kell, mikor — oktatta barátomat a védszent.

— És mikor lehet átmenni? — kérdezte mohón a barátom.

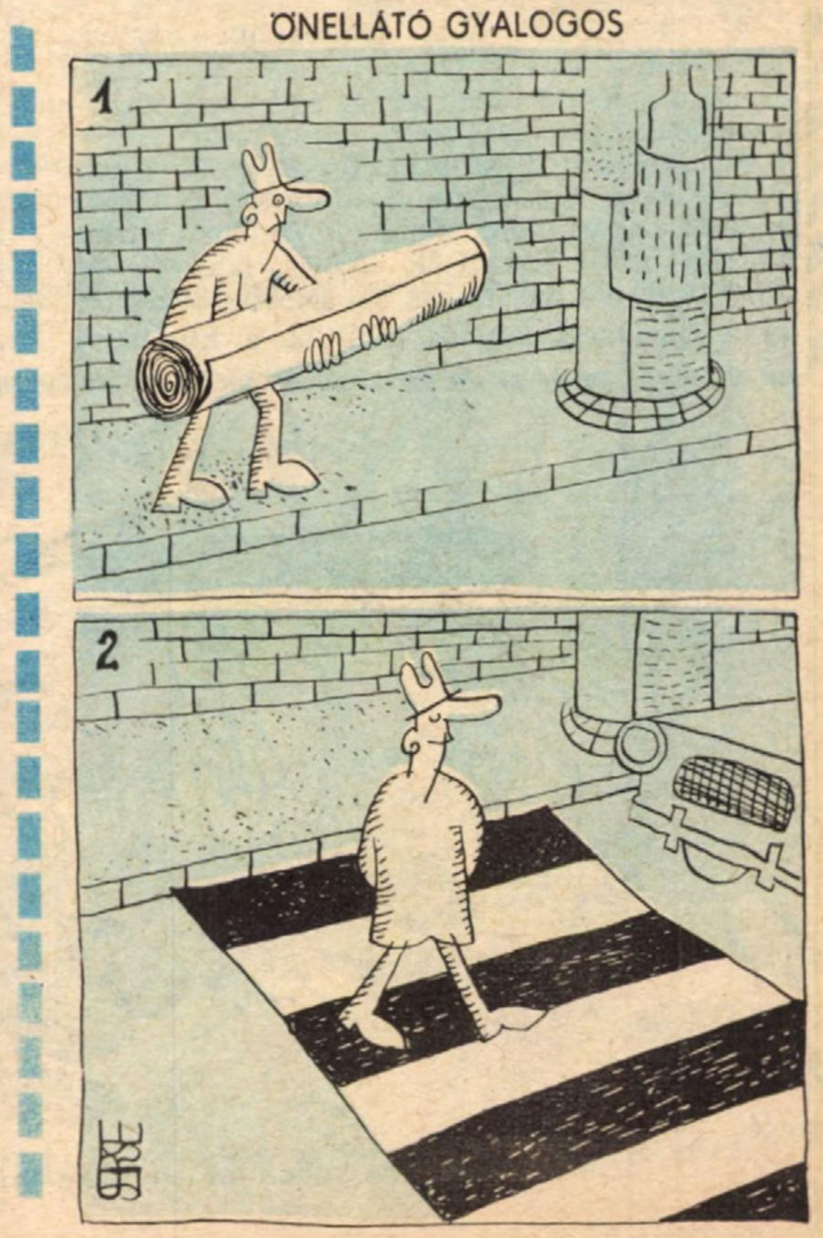
— Amikor ebédelnek.

Barátom megfogadta a védszent tanácsát. Tizenkettő után elhajtott a hivatalos épületek előtt. Az egyik épület ajtaja nyitva volt. Többen ültek egy asztal körül. Ebédeltek.

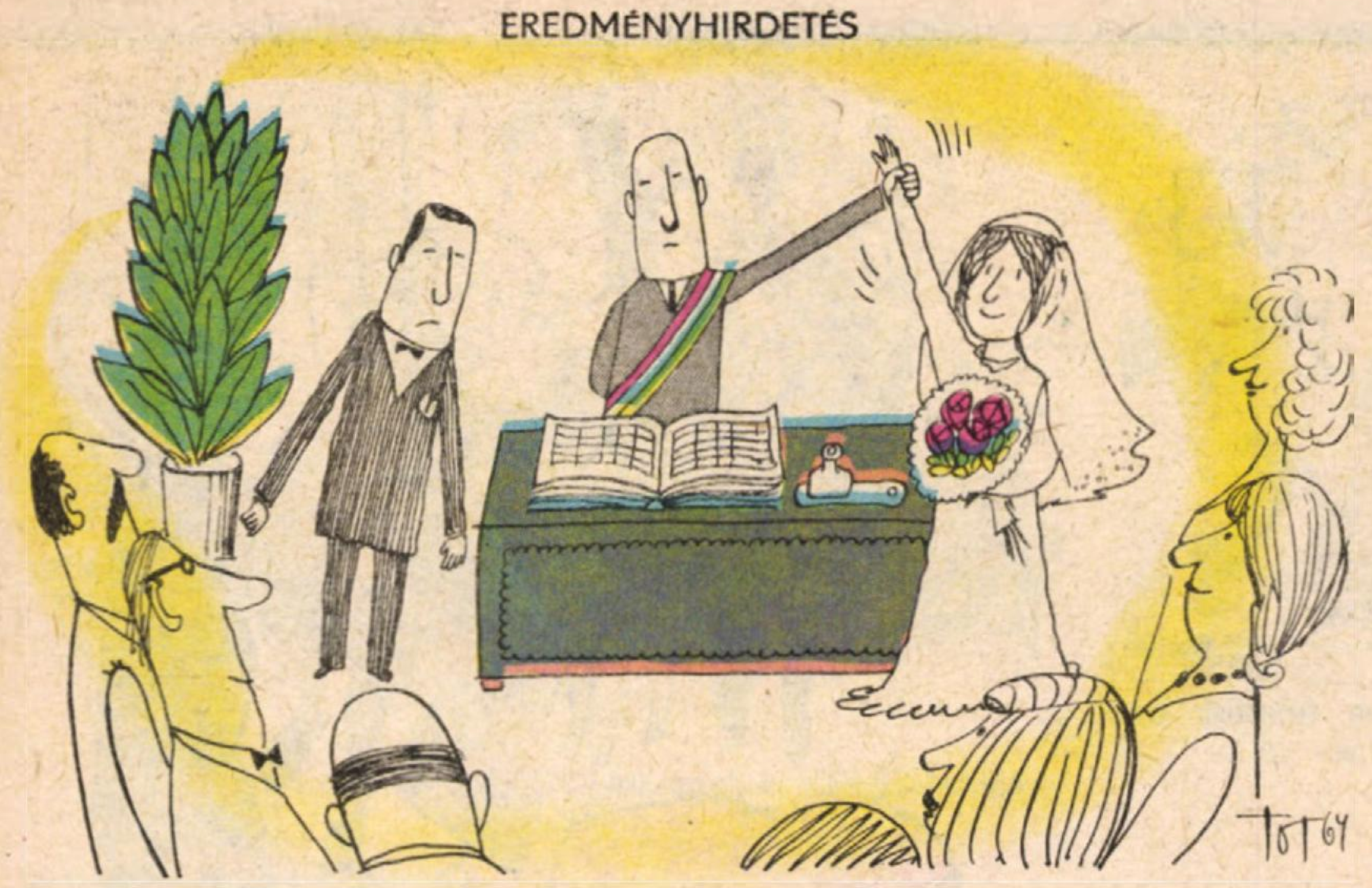
De azért mégse ment olyan simán a dolog. Ketten kinéztek.

Fendrik Ferenc

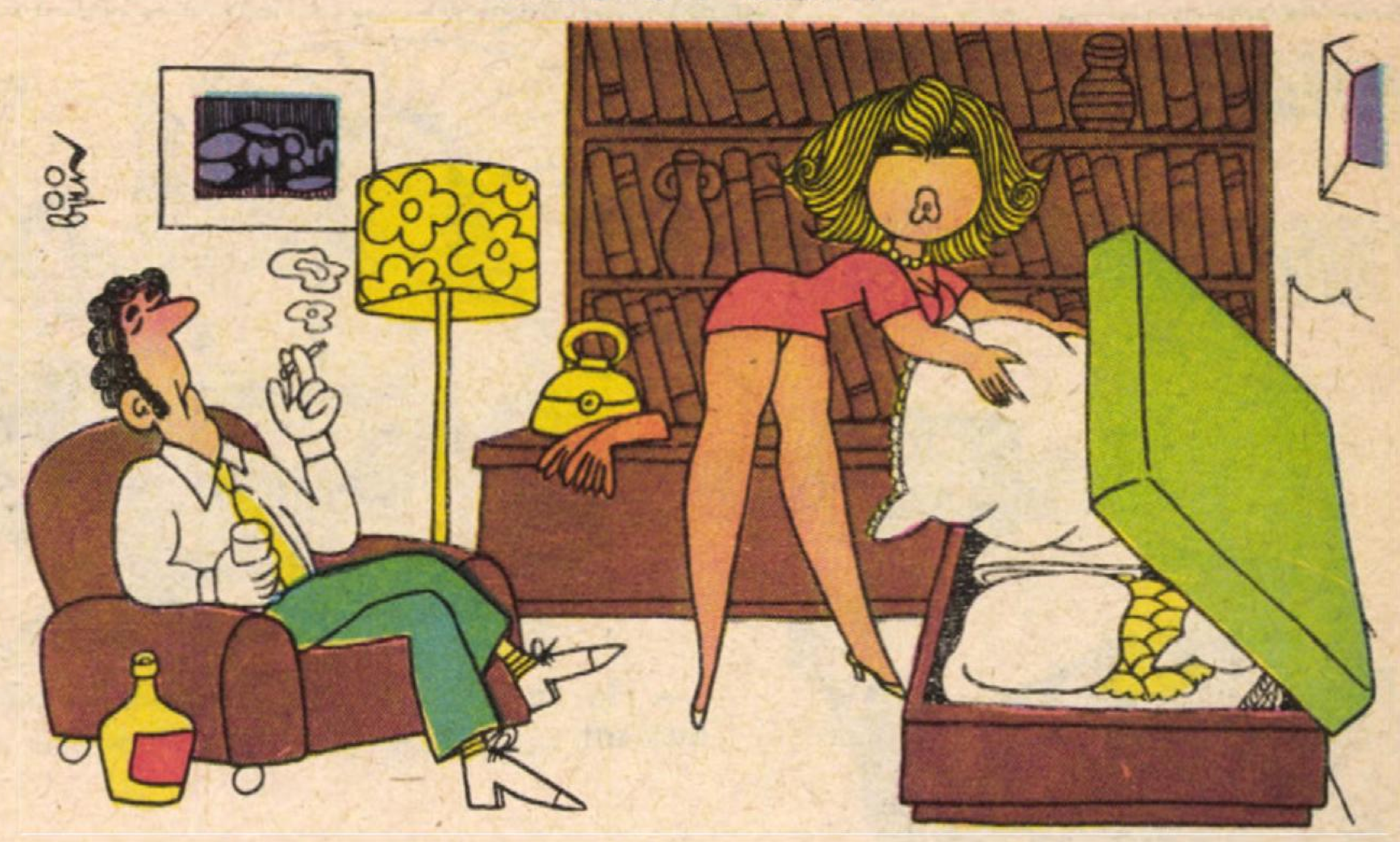
ÖNELLÁTÓ GYALOGOS

EREDMÉNYHIRDETÉS

CSALÓDOTT KISLÁNY

– Amikor felcsalt magához, Kálmán, arról nem volt szó, hogy nekem kell megágyaznom!...

ESTÉK A SZÁLLÁSON

Nagy a vigasság a Venyige utcai munkásszállóban: a kultúrteremből muzsikaszó (csimpolyaszó, guzlicaszó) hallatik. Nézem a programot. Mi is van ma? Február 4., kedd. Ha kedd van, akkor ez Kovács Apollónia. A kívülrekedtek az ajtó előtt ácsorognak, hallgatják a kiszüremlő dallamokat, magyarnótákat, cigánydalokat. Időnként ki-kilép a teremből egy rendező és elhessegeti a potyalesőket. Az üvegajtót belülről csomagolópapírral takarták be, de a papír nem volt elég hosszú és alul még maradt egy ujjnyi rés. Ketten letérdelnek az ajtó elé, hogy a csöppnyi résen bekandikálhassanak a terembe...

*

Két nappal később, csütörtökön, már változatosabb kép fogad. Nyitva van a könyvtár, az ifjúsági klub, ismeretterjesztő előadás folyik, a televíziós szobákból a tévéhíradó szignálja hallatszik.

A könyvtárosnő boldog: ebben az évben eddig már kétszázhatvanan iratkoztak be az olvasók közé. (A szállónak 2300 lakója van.)

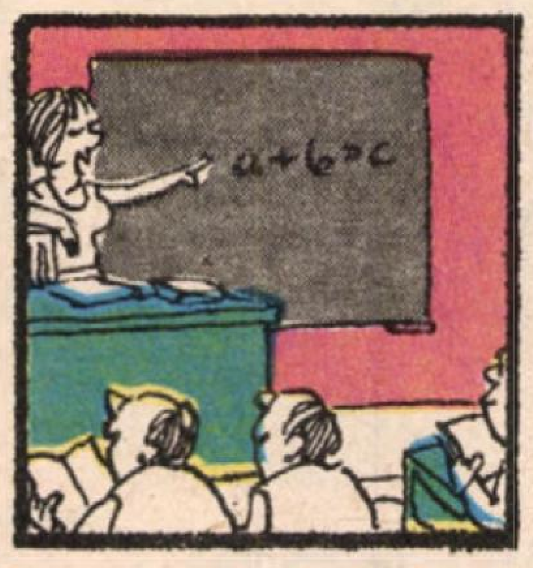
A TIT-előadó még boldogabb: negyven résztvevője volt a filmvetítéssel egybekötött ismeretterjesztő előadásnak, és menet közben csak hárman hagyták el a helyiséget.

Az ifjúsági klub vezetője kevésbé elégedett. Ötven tagja van a klubnak. Kevés. A többiek miért nem jönnek? Vannak, akik a tagsági díjat sokallják. Nincs igazuk: egy húszast kell fizetni egy félévre. Vannak, akik barátságtalannak találják a klubhelyiséget. Igazuk van: melegpadló kellene a mostani durvabeton padlózat helyett, jobb világítás, csinosabb berendezés.

Láng Vince sem lehet elégedett: erre az estére rendelt kalandjait meglepően kevesen nézték végig, a tévé-szobákban sok volt a „kiadó" szék.

Változatlanul elégedett lehetett viszont a közeli, Siratónak becézett vendéglátóipari műintézet (mondhatnám azt is, hogy kocsma, de nem akarok hízelegni) vezetője. A szálló lakói közül ezen az estén is sokan felkeresték a „Siri"-t, ápolván a hagyományos jószomszédi viszonyt...

*

Könyvtár, klub, televízió, nótaest, TIT-előadás... Mi van még?

Például mozi, hetenként két este. Látogatottságát megirigyelhetnék a „kinti" mozik vezetői.

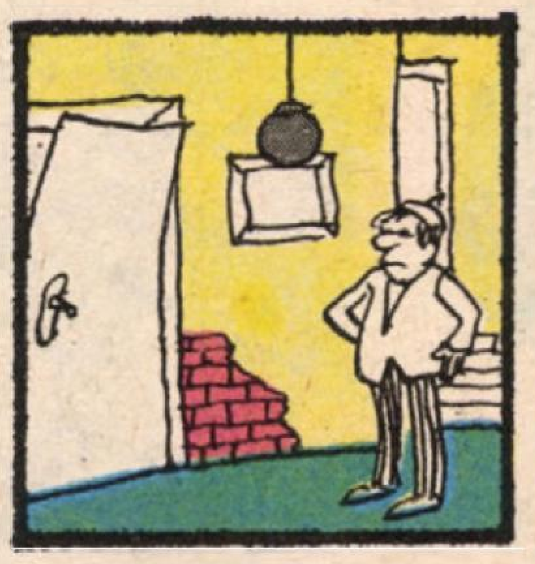
Vannak ingyenes műsorok, lelkes amatőr együttesek: Csepeli Utcaszínház, Fővárosi Művelődési Ház Pódium Színpada, Vadrózsa táncegyüttes és mások közreműködésével. Vannak időnként „pénzes" rendezvények is, főként nóta- és táncdalestek. Több is elkelne belőlük, van rá „fogyasztói" igény.

Van általános iskolai esti tagozat. A VI. osztályba 15-en, a VIII-ba 23-an járnak. Említettem már, hogy a szállón 2300 ember lakik. Építőipari dolgozók, többnyire szakképzetlenek, nagyon sok köztük a segédmunkás. Már ebből is lehet gondolni, hogy nemcsak 38 embernek nincs meg a nyolc általánosa. Hogy hányan vannak ebben a szállóban, akik igen kedvező körülmények között (négy hónap alatt elvégezve egy osztályt!) pótolhatnák hiányzó iskoláikat, azt senki sem tudja. A nagy felmérések országa vagyunk, de ezt valahogy mégis elfelejtettük felmérni.

Mi van még? Van még vezetékes rádió is, minden szobában, ahol még nem belezték ki.

És lesz tavaszra-nyárra kisméretű pálya az udvaron, ja és lesz még az ürességtől kongó nagy előcsarnokban biliárd is. (Apropó, nem tud valaki kéz alatt egy jó asztalt? Merthogy újra nem telik, csak használtra, de az is megteszi.)

*

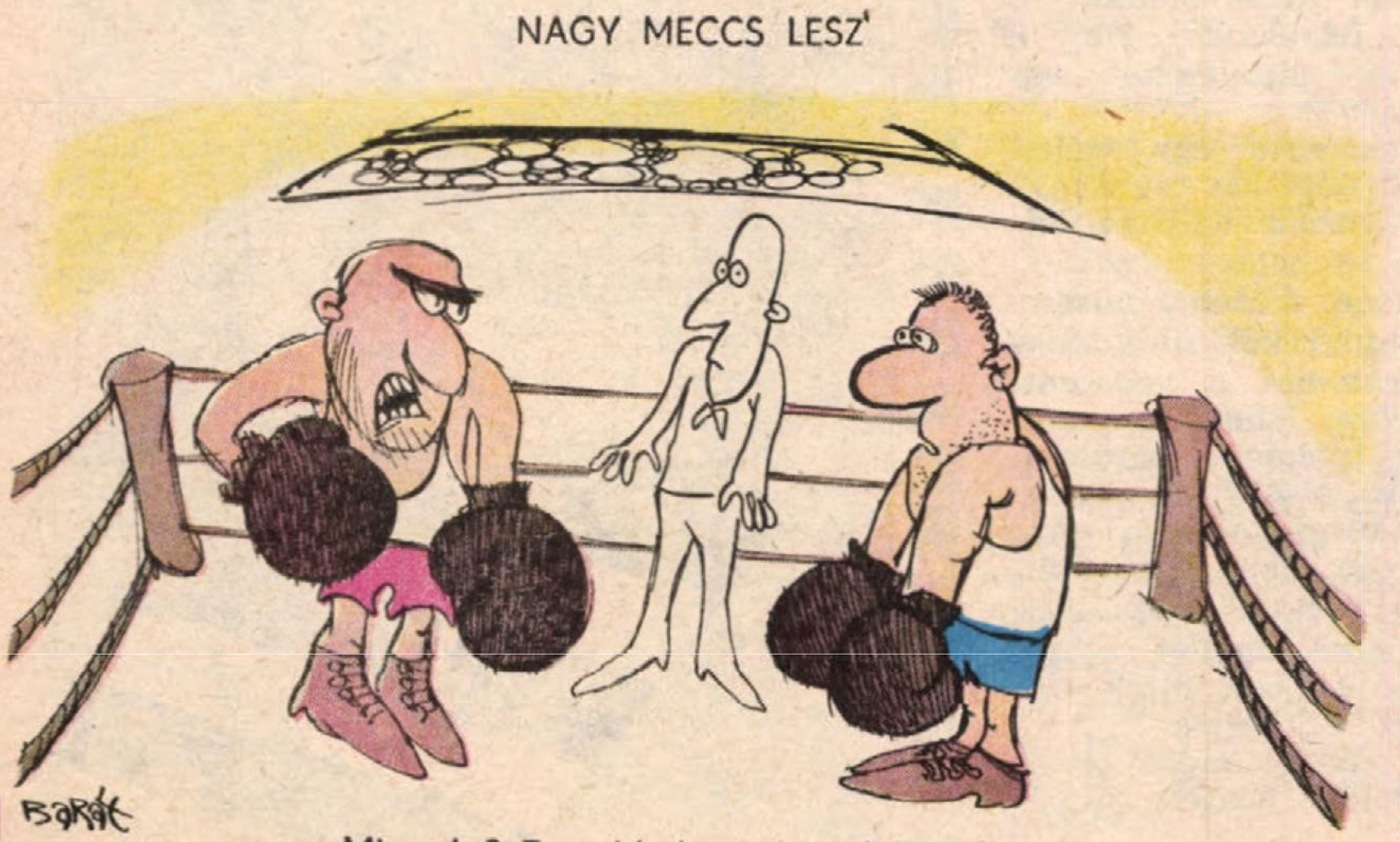
Ez a szálló szép, modern, két és fél éve épült, magának a kulturált környezetnek is nagy a nevelő hatása. Leszámítva az olyan apróságokat, hogy az elemeket néhol rosszul illesztették össze (építőmunkások építették építőmunkásoknak!) és így görcsös a fal, hámlik a festék, és sok helyen nem ég a villany...

Sok mód és lehetőség van arra, hogy a szálló lakói esténként szórakozhassanak, művelődhessenek. Csak, sajnos, még mindig kevesen használják ki a lehetőségeket. Nem elég a mozit, a könyvet, a tévét, az esti iskolát felrakni a közművelődés asztalára, gusztust is kell csinálni a „fogyasztásukhoz". És ez az, a gusztuscsinálás, amit még gyakorolni kell, a Venyige utcában és máshol is.

Azt hiszem, az az idő még messze van, amikor majd a nagyteremben folyó ismeretterjesztő előadásokról kiszorultak az üvegajtó előtt térdepelve kukucskálnak be az ujjnyi résen...

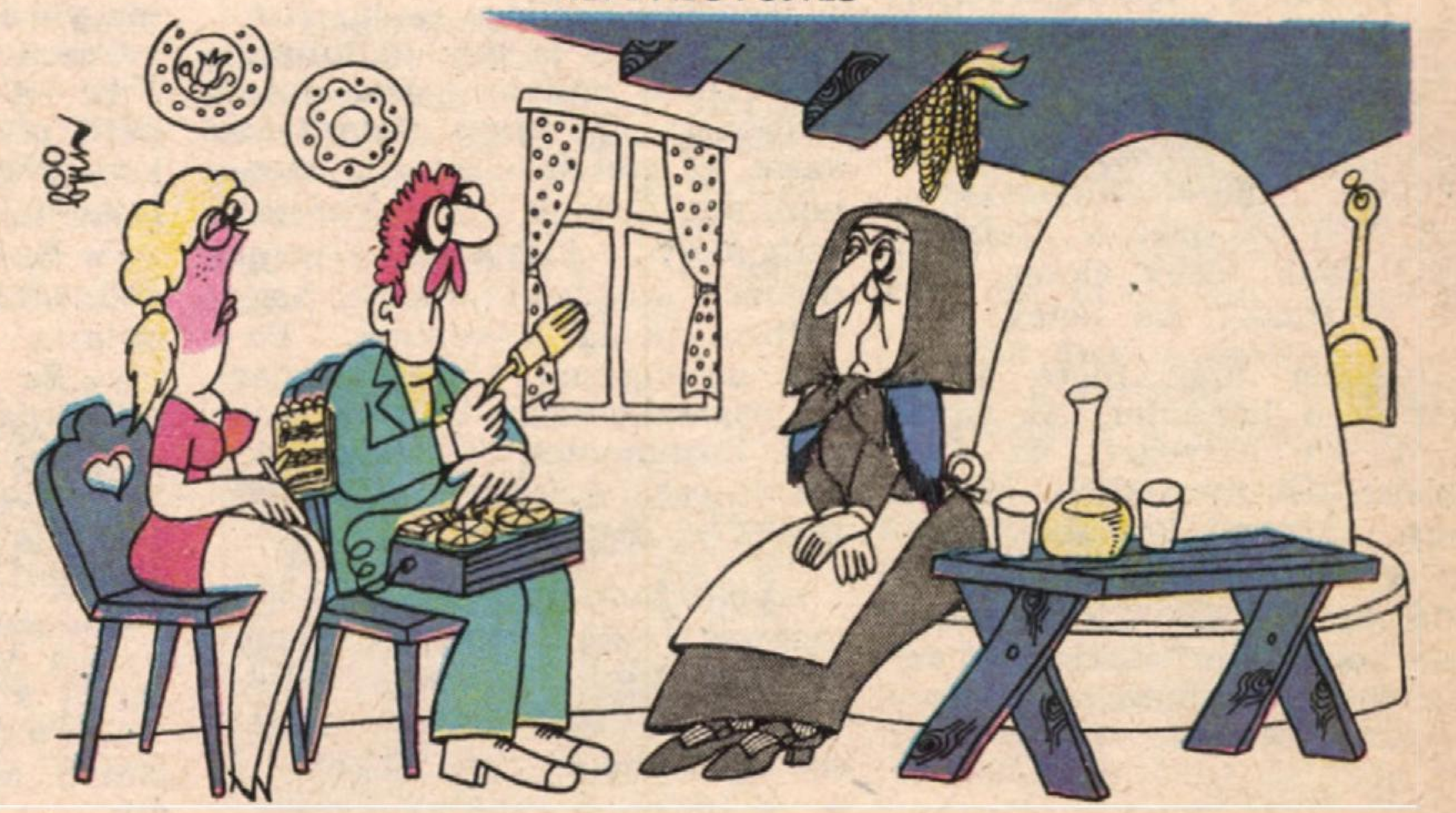
Radványi Barna

NAGY MECCS LESZ

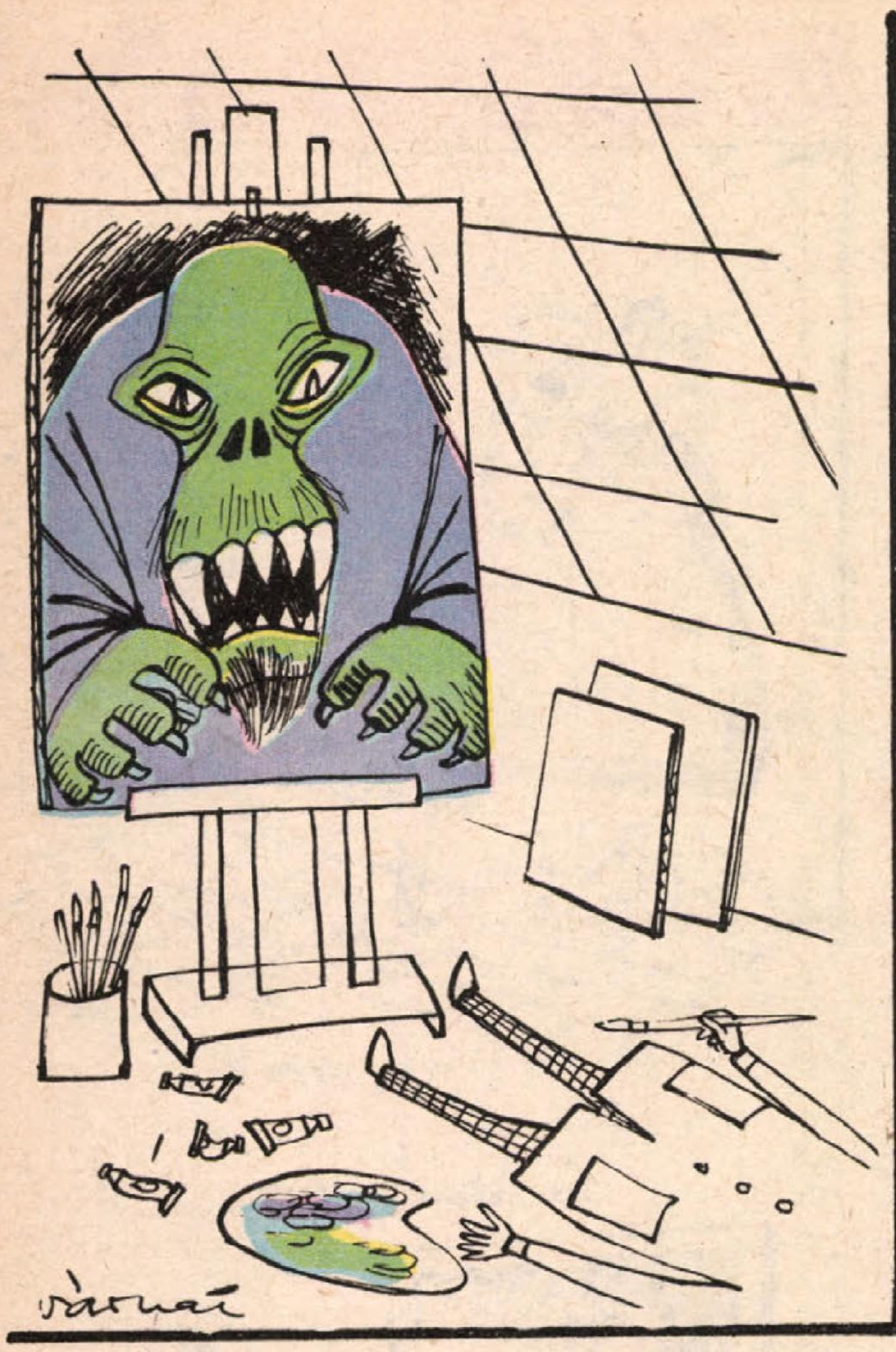
– Micsoda? Te szidod az én edzőmet?!...

NÉPDALGYŰJTÉS

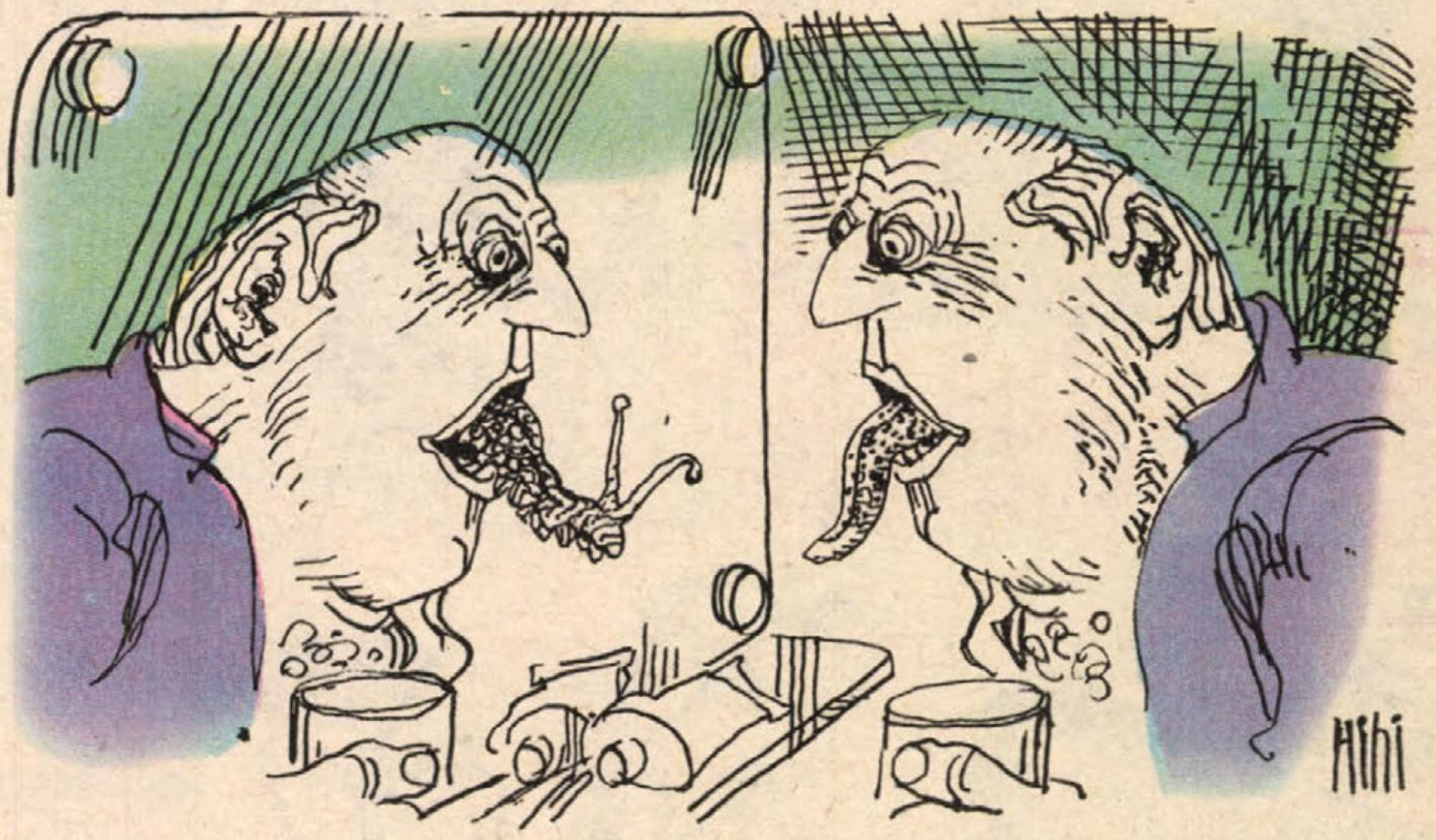

– Elénekelhetek egy favágódalt, amit a vejemtől tanultam Kanadában...

HORROR

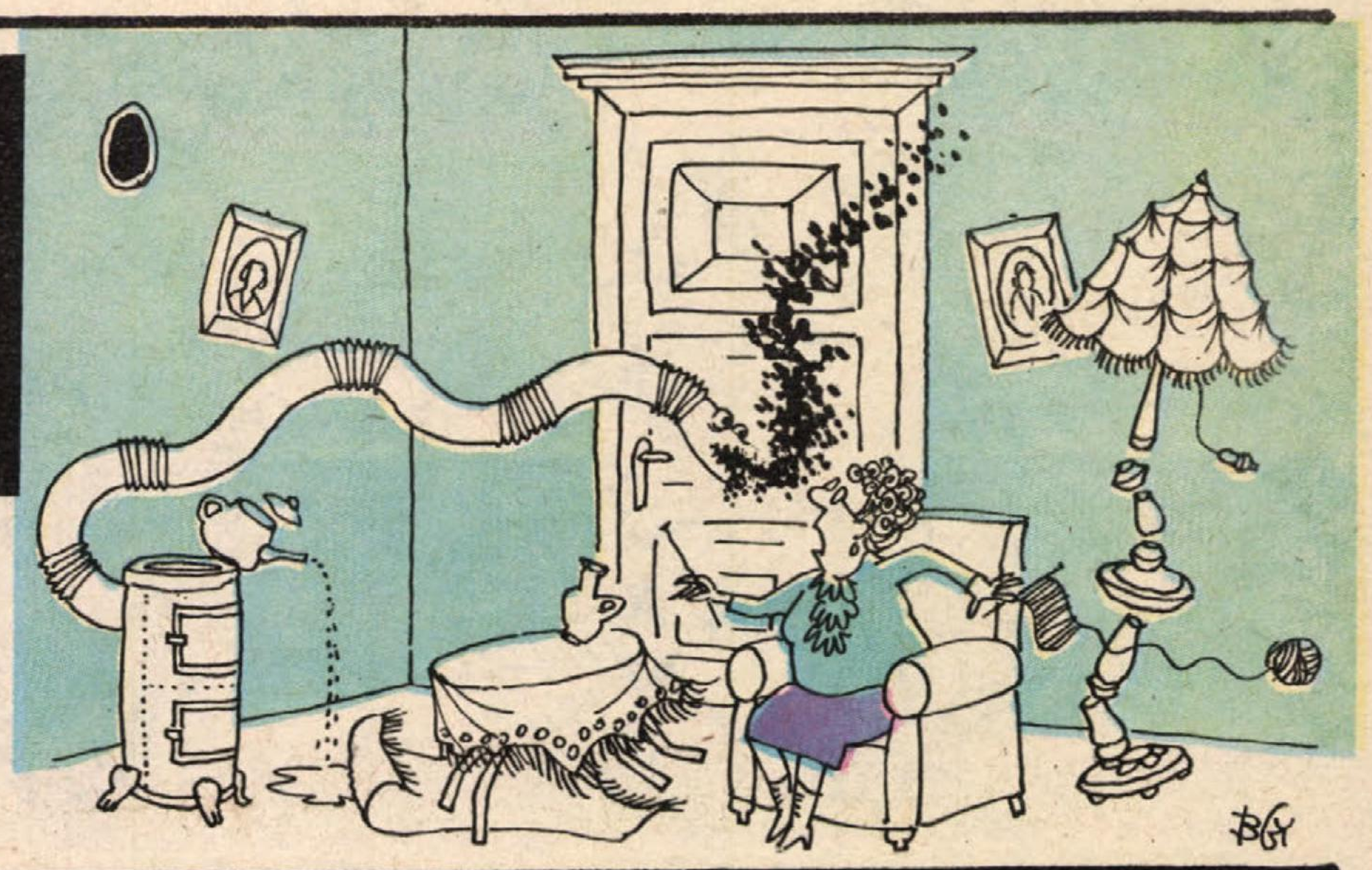

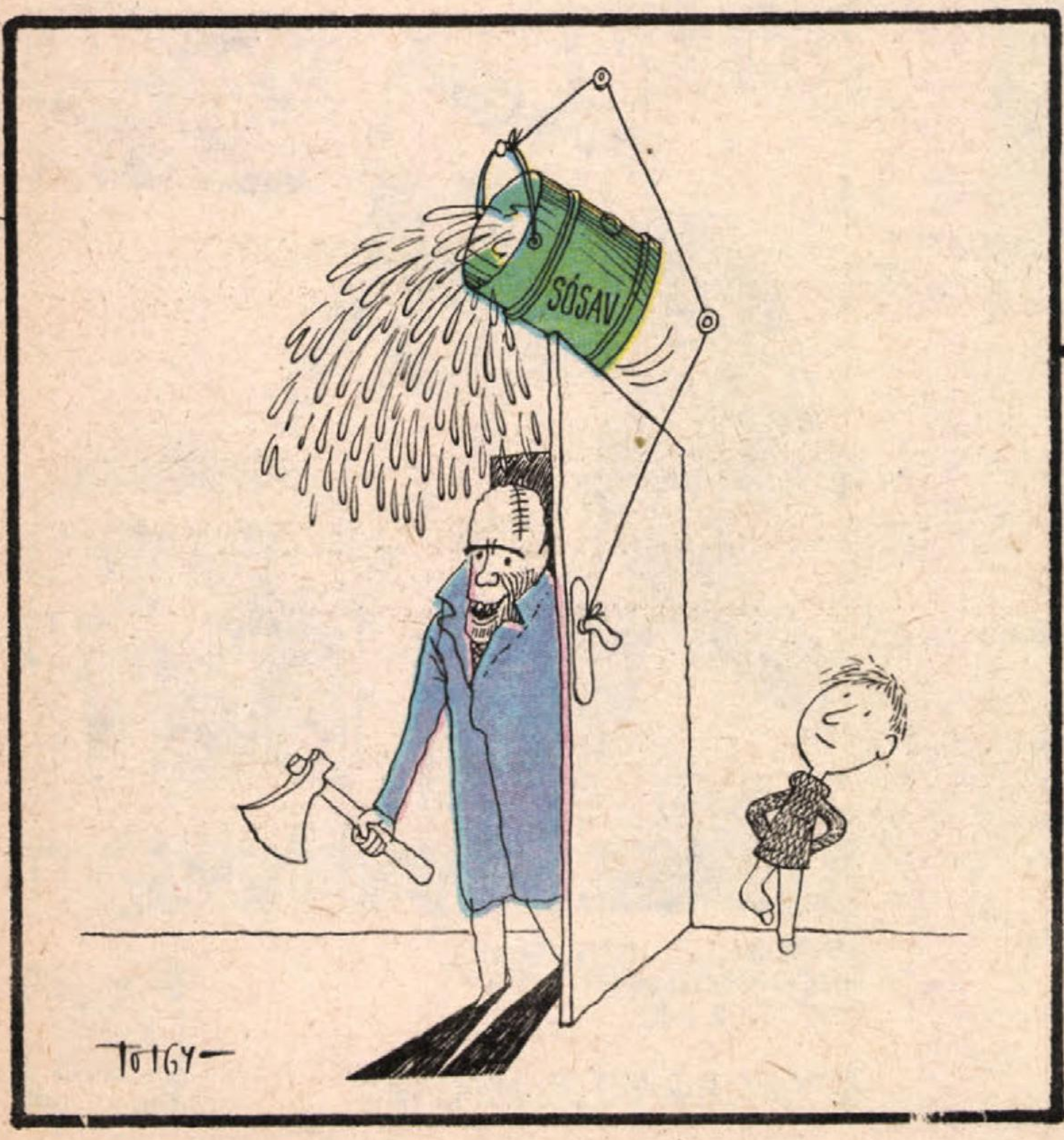

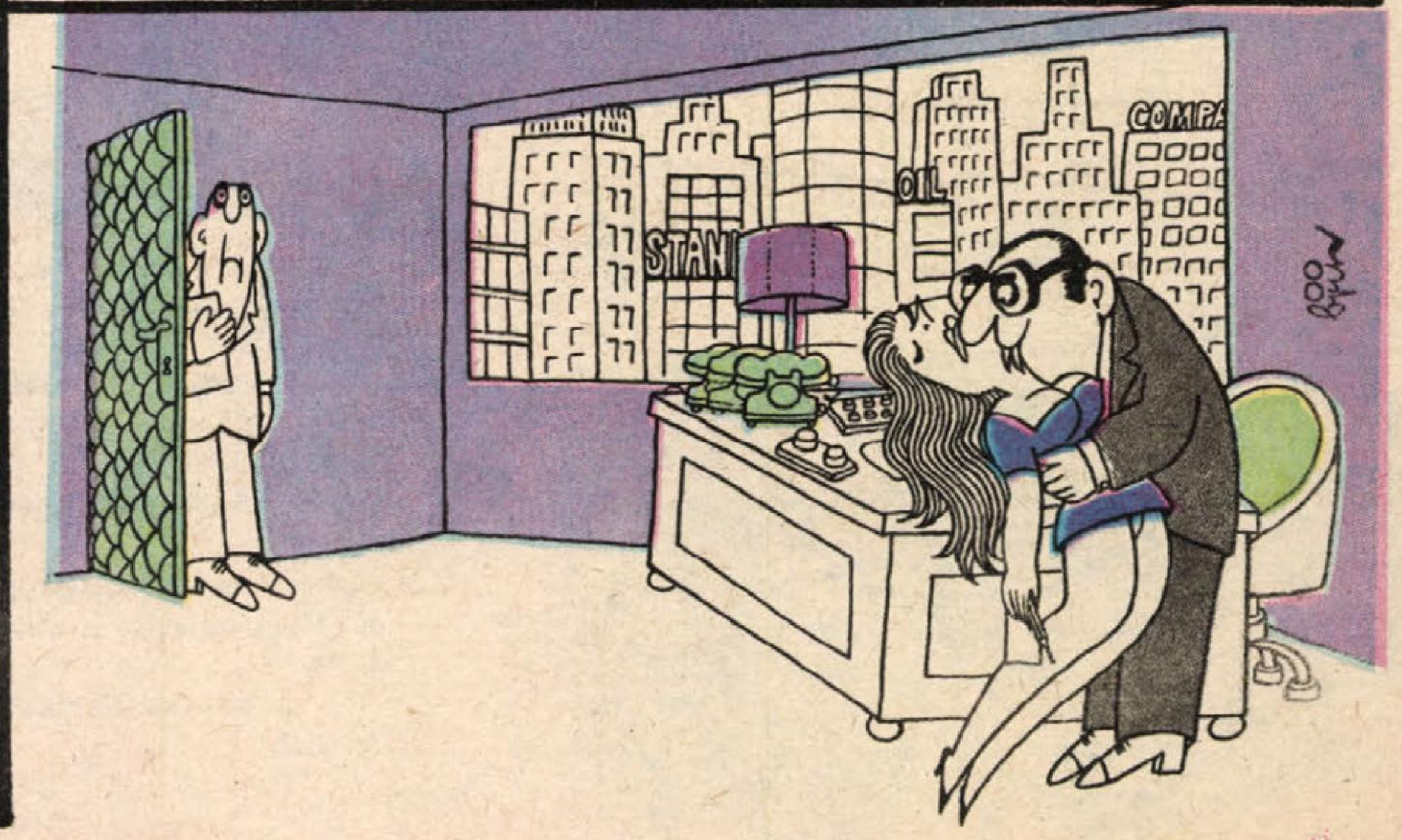

VÁRNAI,
DALLOS,
SZŰR-SZABÓ,
HEGEDŰS,
BRENNER,
TÓT,
BALÁZS-PIRI

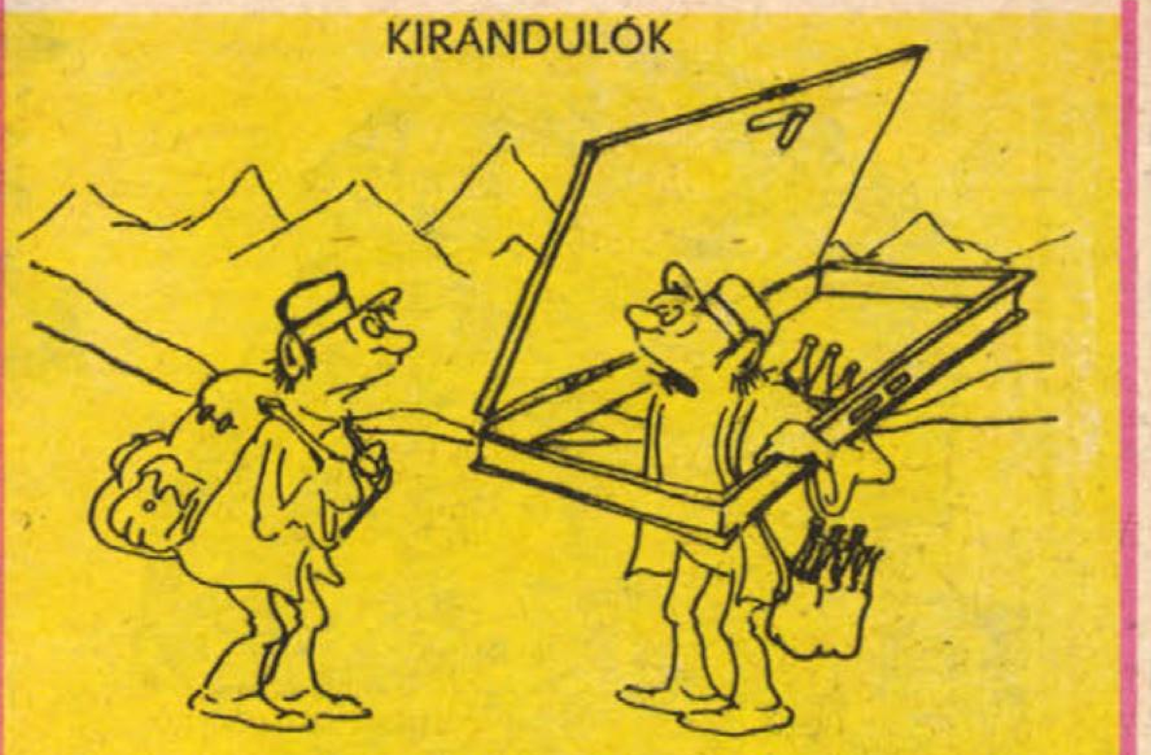

IMPORT HUMOR

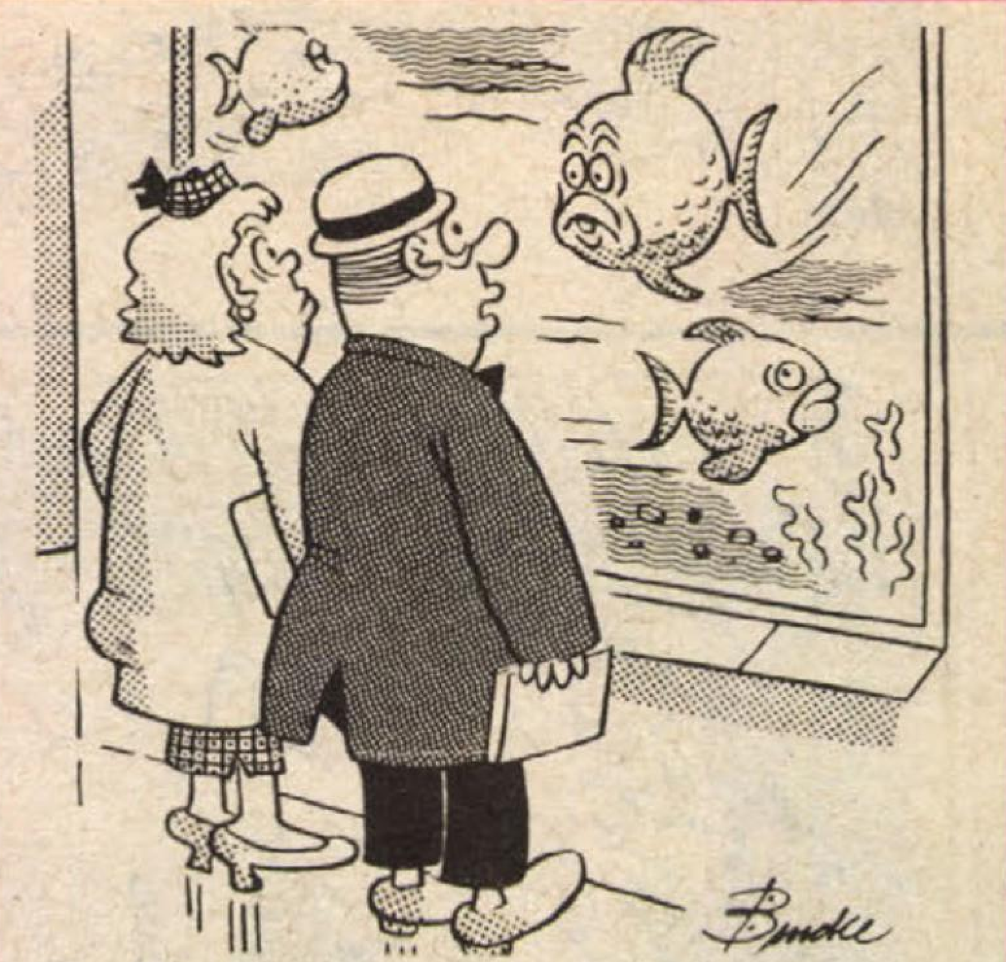

– Egy vonaton utaztam a jégrevü tagjaival, és elcserélték a bőröndömet...

KIRÁNDULÓK

– Miért hozta magával az ajtót, keretestül?
– Hogy ki tudjam nyitni a söröslüvegeket...

– Némelyiknek milyen buta képe van...

MEGLEPETÉS

JÓSNŐNÉL

– Hamarosan nagy összeg üti a markukat, igazgató kartárs... A termelést fokozzák, és az összes bóvlit eladják...

ELVONÓKÚRA UTÁN

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A színházban egy úr így szól az előtte ülő hölgyhöz:

— Bocsánat, asszonyom, de én harminc forintot fizettem a jegyért, és az ön kalapja...

A nő visszanéz és ingerülten befejezi a mondatot:

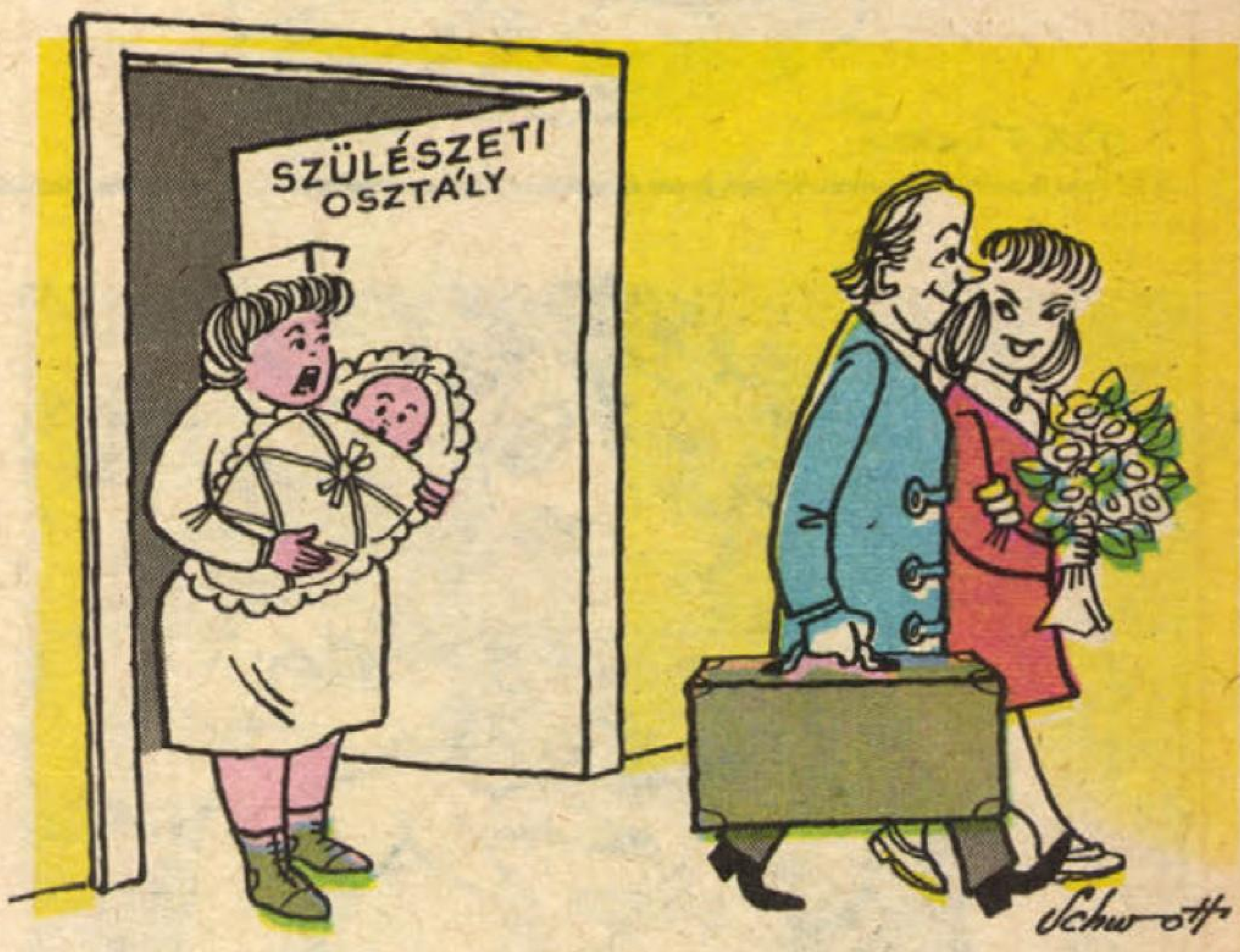
— ...hatszáz forintba került!

SZÜLŐOTTHONBAN

– Pardon, én előbb voltam itt!

FELEDÉKENY FIATALOK

– Halló!... A babát itt felejtették!

TÜCSÖK és BOGÁR

Remek cég ez az IKSz! Még hatodik ujjat is kölcsönöz a kuncsaftnak.

(A Népsport hirdetései között észlelte Kolontár Istvánné)

Padlókefélő, kiváló ősöktől származó törzskönyvezett fekete puli, 3 éves szuka, 5 hónapos kan eladó. József utca 43.

Hiába, ez igazán a nők éve. Még a kutyák is segítenek a házimunka elvégzésében!

(A Dunántúli Napló apróhirdetései között fedezte fel Antal Ferenc, pécsi olvasónk)

Legalább nem látja az ember azt a meglepett kis arcát!

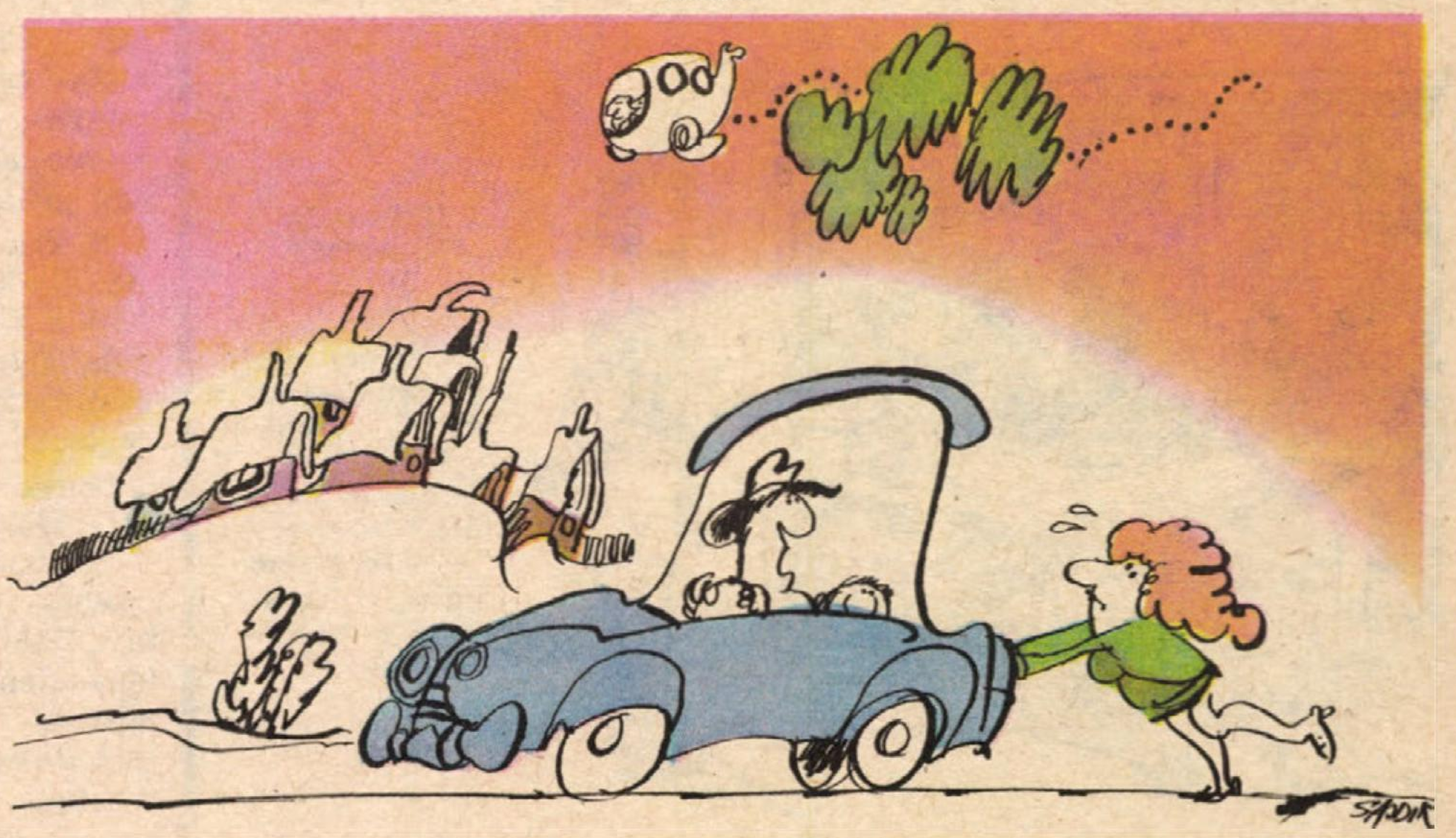
(A „Budafok" mozinál fotózta Zsubori György)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Seress József debreceni olvasónk Siófokon fényképezte ezt a furcsa homlokzatot. Sőt, nemcsak fényképezte, hanem nyomozta is. Bement a helyiségbe, de ott csak játéktermet talált. Azóta egyetlen probléma gyötri: vajon itt játszva harapnak-e, avagy harapva játszanak?

KRESZ

– Anyukám, ne felejtsd el, hogy csak 100 kilométerrel lehet közlekedni az országutakon.

KICSIK A PÉKSÜTEMÉNYEK

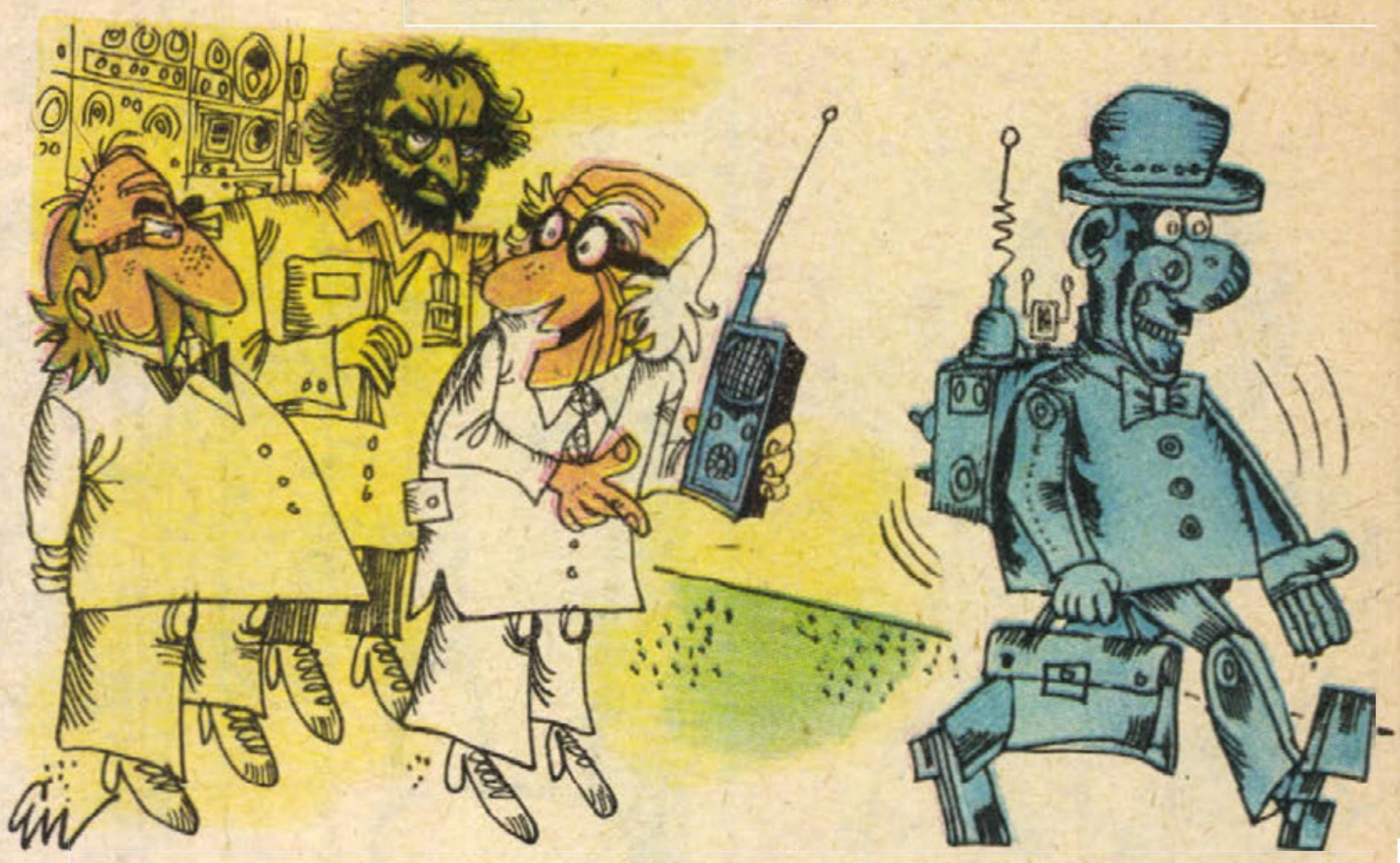
– Kérem, szedjen össze nekem egy teljes kiflire valót!

SEGÉLY

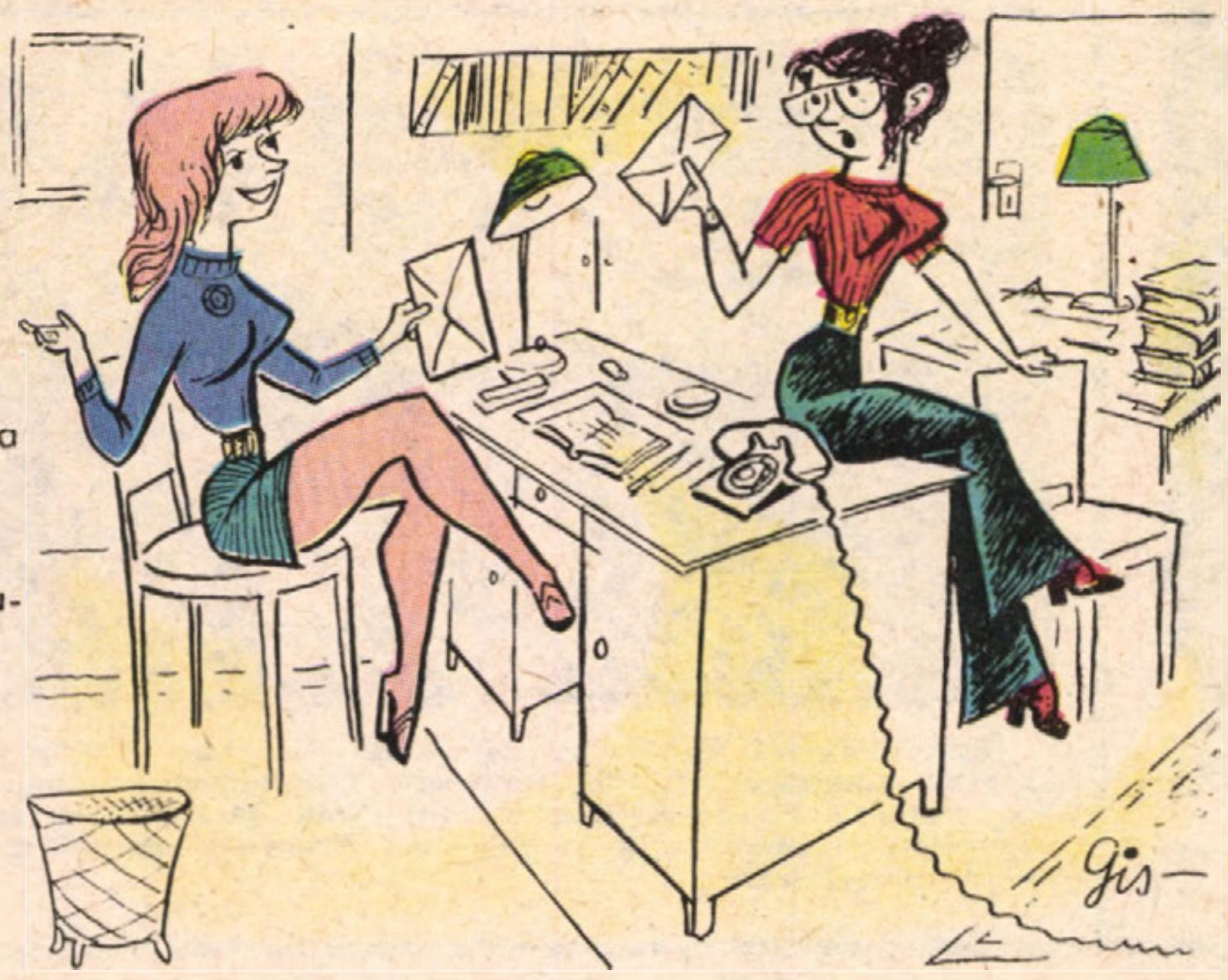
– A hátsó kijáraton kell távoznunk! Megint itt kéreget annak a ráfizetéses vállalatnak a főkönyvelője...

KIBERNETIKAI KUTATÓINTÉZETBEN

– Úgy programoztam be, hogy a föld alól is szerezzen bőrös virslit!...

NŐI GOND

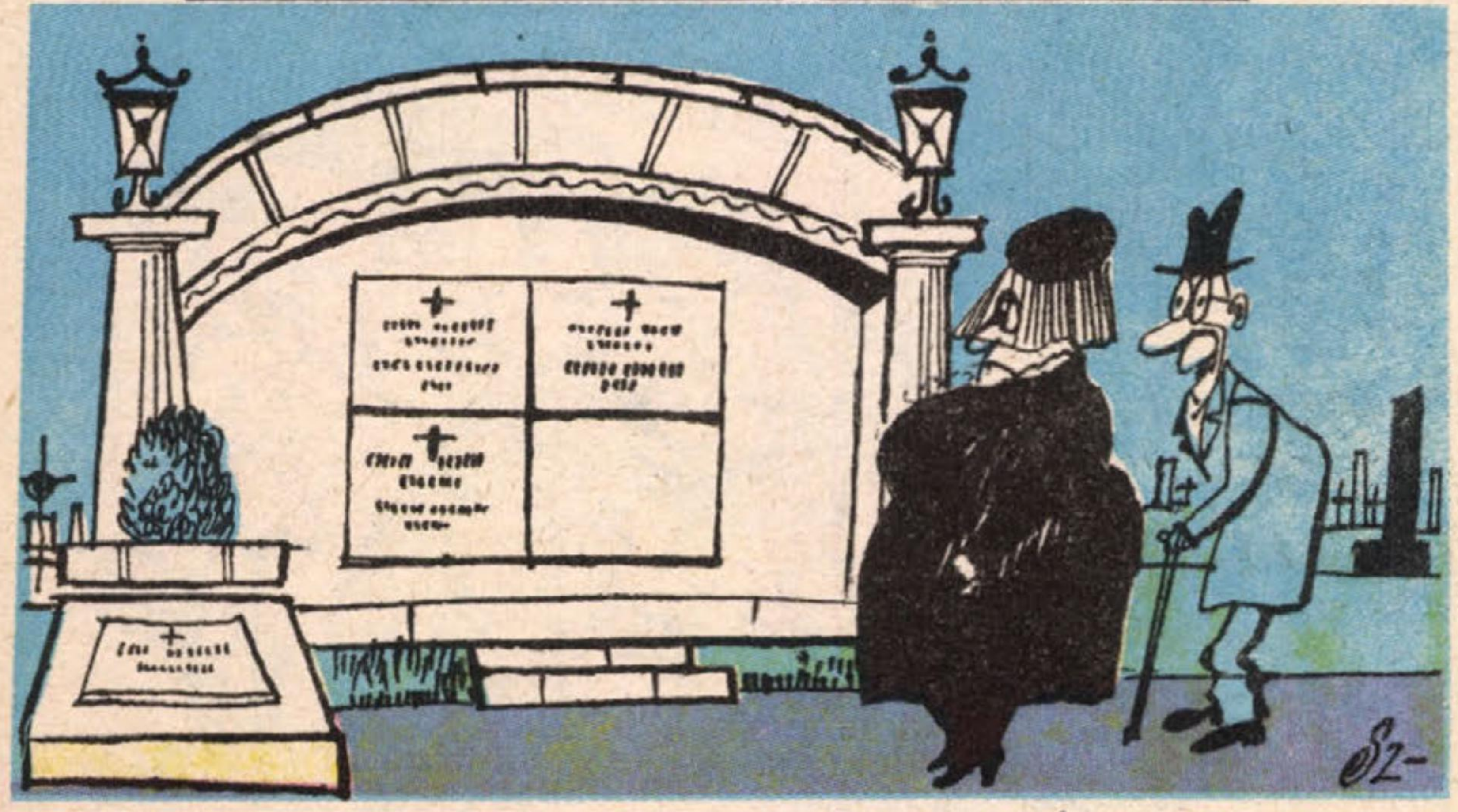
– Mit veszel a jutalompénzeden?
– Fogyóeszközt! Három tucat harisnyát!

GYENGÉD FIGYELMEZTETÉS

– Holnap reggel nyolckor van valami programja?
– Semmi sincs, főnök kartárs...
– Akkor kérem, jöjjön be pontosan a munkahelyére!

FEKETE HUMOR

– Szövetkezeti, vagy öröklakás?

KUTYANYELV

A NARANCS TIZENHÉT PILLANATA

Vasárnap, 17 óra 4 perc. Piroskám így szól:

— Úgy ennék egy kis narancsot!

Tőlem az én Piroskám nem tud olyasmit kérni, amit én ne teljesítenék. Pláne, ha még ilyen egyszerű a kívánsága. Veszem a kalapomat és megyek narancsot hozni Piroskámnak.

17 óra 7 perc, négy másodperc. Itten állok a Nagykörút sarkán, egy zöldség- és gyümölcsbódé előtt, úgy emlékeztem rá, hogy nyitva van vasárnap is. Nincs nyitva, sebaj. A körúton csak lesz egy gyümölcsöt árusító bódé.

17 óra 70 perc, egy másodperc. Az Üllői úttól egészen a Szent István körútig sehol egy gyümölcsös. Támad egy ötletem: a pályaudvarokon alighanem kapok narancsot!

18 óra 28, 39 és 59 percek. Nyugati, Déli és Keleti pályaudvarok. A Nyugatiban csak „Utasellátó" csomagolású citrom van, a Keletiben, Déliben még citrom sem! A lehetetlen feladatok mindig tűzbe hoznak. Tovább keresek narancsot Piroskámnak.

19 óra 19 perc. A Boráros téren egy maszek zöldséges nyitva van, szebbnél szebb almával. Narancsa nincsen. De hopp! A kórházak előtt virág és gyümölcs gyakran vásárolható — jut eszembe!

19 óra 21 perc, hat, hét, nyolc és kilenc másodpercek. A klinikák előtt sehol egy szem narancs, a Nagyvárad téren rossz helyen állok meg az autóval, az ablaktörlőm mellett vár a rendőr. Helyszíni bírság. Ötven forintért nem kaptam narancsot a Nagyvárad téren sem.

19 óra 30 perc. A Közvágóhíd HÉV végállomáson törökmézet vehetnék Piroskámnak, de utálja a törökmézet. Milyen ostoba vagyok! — jut eszembe hirtelen. — Édességboltakban árusítanak narancsot!

Harmincnyolc, harminckilenc, negyven. Ipi-apacs, te vagy a fogó! Egy kicsit ideges vagyok, három édességboltban nincsen narancs, a másodikban volt délelőtt, de mindjárt el is fogyott. Eszembe jut egy mentő gondolat: hátha Piroskám azóta már nem is kíván narancsot enni, amióta eljöttem hazulról, hogy narancsot vigyek neki. Hazamegyek és megkérdezem tőle.

19 óra 50 perc, egy másodperc. Piroskám jelenetet rendez, azt ordítja, hogy narancsvásárlás ürügyén elmentem és megcsaltam őt. Azt mondja, ne nézzem őt hülyének, hogy három óra alatt nem tudtam két narancsot venni. Azt mondja, valószínűleg el is felejtettem, hogy ő narancsot kívánt enni 17 óra 4 perckor.

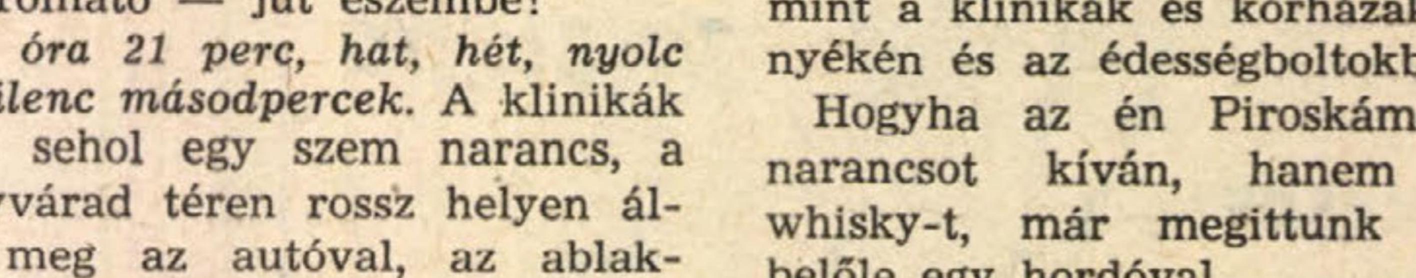
Ingerülten vágom be az ajtót magam után, elhatározom, hogy leiszom magamat.

19 óra 50 perc, két másodperc. Egyetlen pillanat alatt kapok bort, sört és pálinkát az Üllői úttól a Szent István körútig, a Nyugatiban, a Déliben, a Keletiben, valamint a klinikák és kórházak környékén és az édességboltokban.

Hogyha az én Piroskám nem narancsot kíván, hanem skót whisky-t, már megittunk volna belőle egy hordóval.

De az én Piroskámnak mindig valami extravagáns dolog kell!

Somogyi Pál

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

SÖTÉTSÉG VELENCÉBEN?

Február elsején — a Corriere della Sera közlése szerint — Velence városa az ország történelmében páratlan ultimátumot kapott az olasz elektromos művektől. Közölték a városi tanáccsal, hogy a legutóbbi két évben egymilliárd lírás villanyszámlahátralék halmozódott fel, s ha a város egy hónapon belül nem fizet — kikapcsolják a villanyt.

Eddig is köztudott volt, hogy Velence süllyed. Úgy látszik nem csak a tengerbe, de az adósságba is.

KÖZÉPKORI GÉPRABLÓ?

A müncheni repülőtér igazgatósága közzétette azoknak a fegyvereknek a listáját, amelyeket a repülőtéren 1974 folyamán elkoboztak. Az UPI hírügynökség közlése szerint a fegyverek között volt 9 kiskaliberű mozsárágyú, 14 géppisztoly, 10 távcsöves puska, 3 aknavető, 87 balta, 3 cethalászatnál használt szigony — és egy XVI. századbeli alabárd...

GAZDASÁGI VÁLSÁG

Hirdetés a Badischer Tagblatt című nyugatnémet napilapban: „A Waffen-SS volt tagja, a 613-as számú Tigris-páncélos parancsnoka, aki jelenleg politikai okokból munkanélküli, sürgősen munkát keres. Ajánlatokat a 73 174 postafiók számra kér „Feltétlenül megbízható” jeligére.

„AZ ÉLET: ÁLOM”

Japán költségvetése 1948 óta nem mutatott akkora hiányt, mint napjainkban. Amikor ennek megfelelően gyászos hangulatban az új kormány pénzügyminisztere elmondta költségvetési beszédét a parlamentben, Takeo Miki miniszterelnök bóbiskolni kezdett, majd a beszéd közepe táján fejét karjára hajtva édesdeden elaludt a miniszterek számára fenntartott padsorban. A parlament ülésterének derűs morajára sem ébredt fel. Csak akkor nézett körül álmos szemmel, amikor a miniszterelnöki hivatal egy odasiető alkalmazottja energikusan megrázta a vállát és felébresztette. A jelenethez másnap az Aszahi című nagy japán lap a következő kommentárt fűzte: „Bizakodással tekinthetünk a jövőbe. Ha egy ilyen pénzügyminiszteri beszéd alatt a kormányelnök tud aludni, akkor kötélből vannak az idegei.”

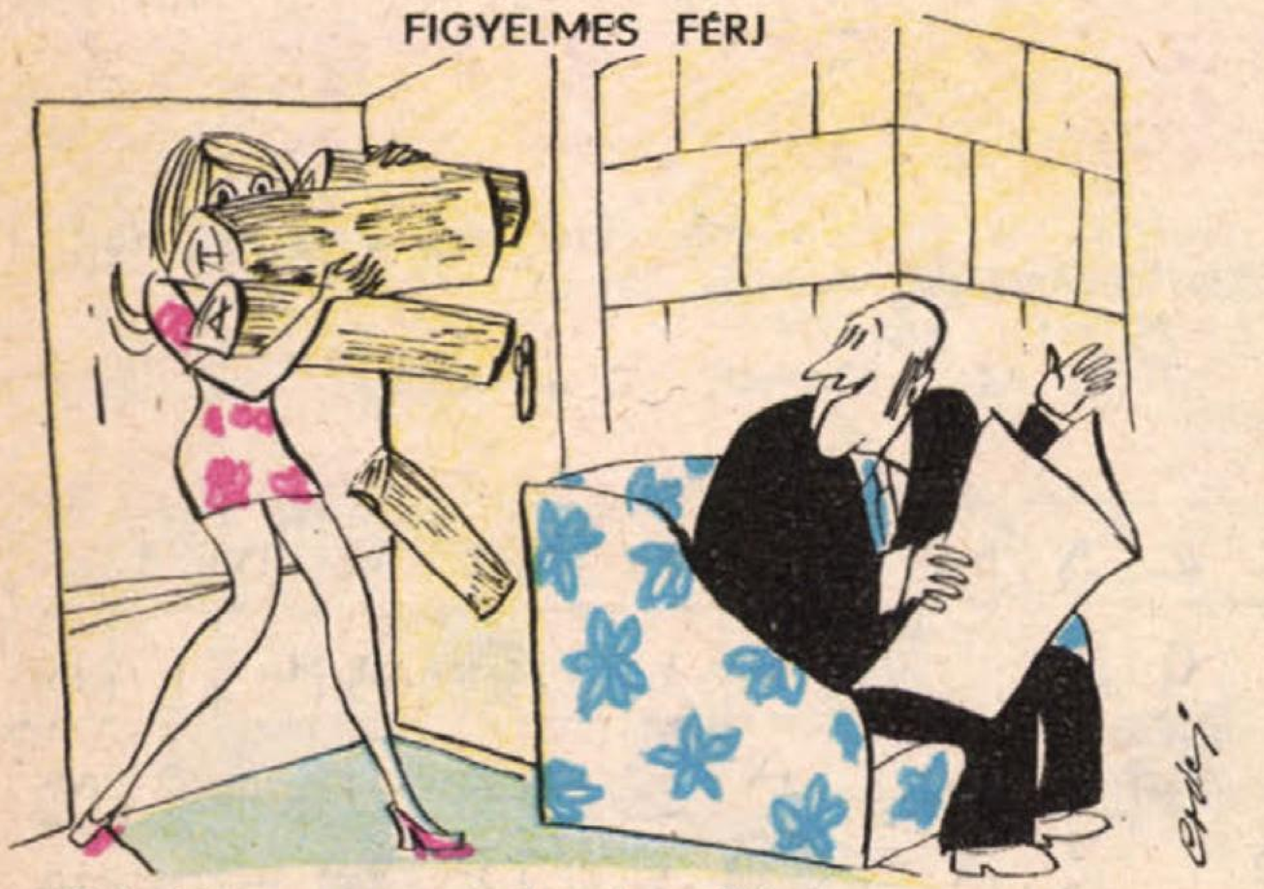

KESZTYŰS KÉZZEL

Los Angeles városában 1971 decemberében elítéltek egy többszörösen büntetett zsebtolvajt. Timothy Mack, a delikvens, néhány hónapi börtönbüntetést kapott — és ráadásul Richard Hayden bíró arra ítélte, hogy 1975 végéig vastag kötött kesztyűt kell hordania, valahányszor kimegy az utcára. Így akarták leszoktatni arról, hogy mások zsebébe nyúljon. Mint a most Los Angeles Times jelentette, ezt az utóbbi rendelkezést Timothy Mack megszegte: egy rendőrjárőr észrevette, amint „meztelen” kézzel lép be a város egyik külterületi bankjának épületébe. Nyomban letartóztatták. Hayden bíró nyolc hónapi börtönbüntetésre ítélte — pótbüntetésként pedig arra, hogy immár 1980 december végéig kell kesztyűt hordania.

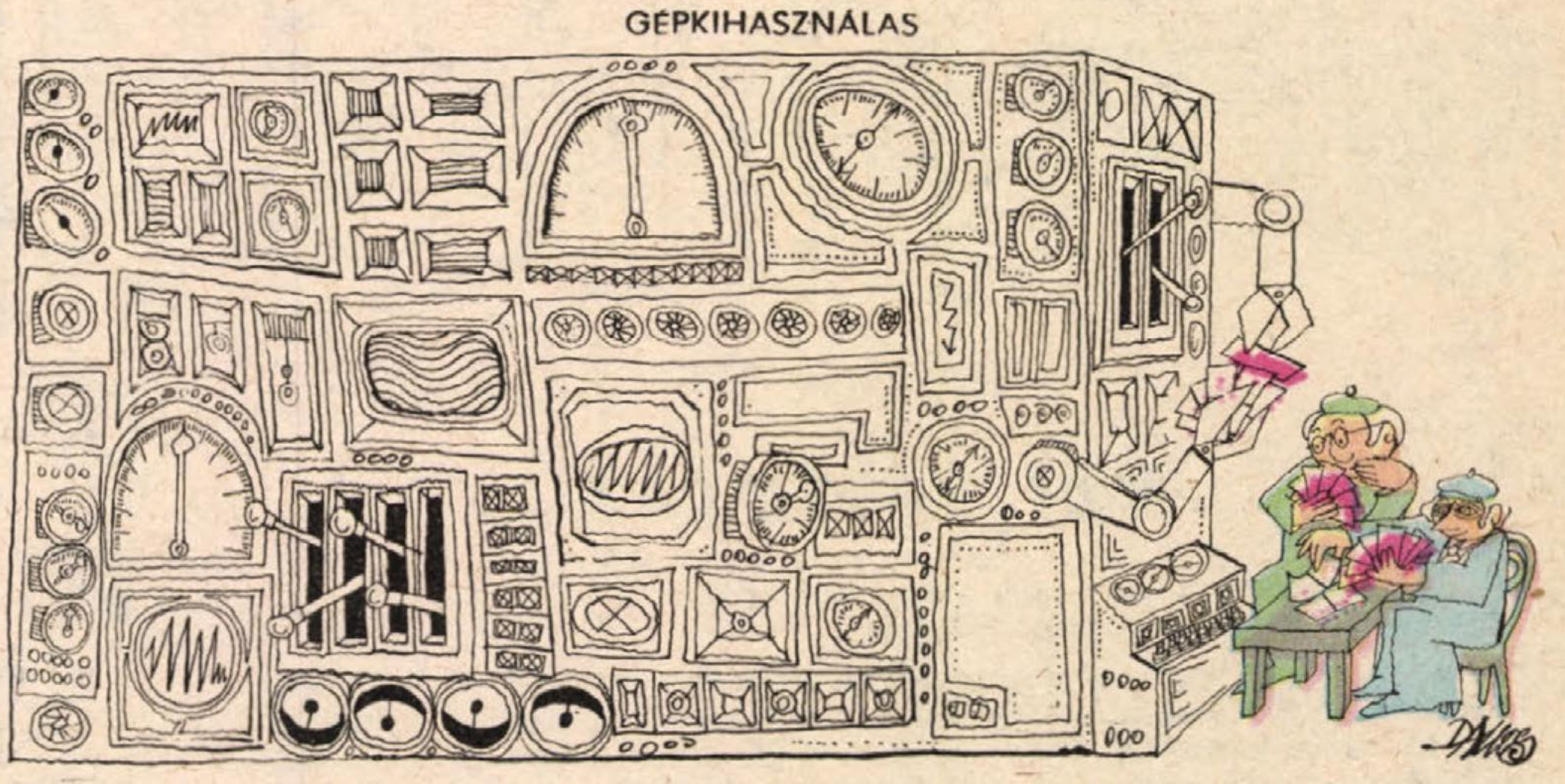

FIGYELMES FÉRJ

– Örömhírem van a számodra, drágám, a medve nem látta meg az árnyékát. Rövid lesz a tél!

GÉPKIHASZNÁLÁS

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-226

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

•

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2306/2-8 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

REJTÉLY

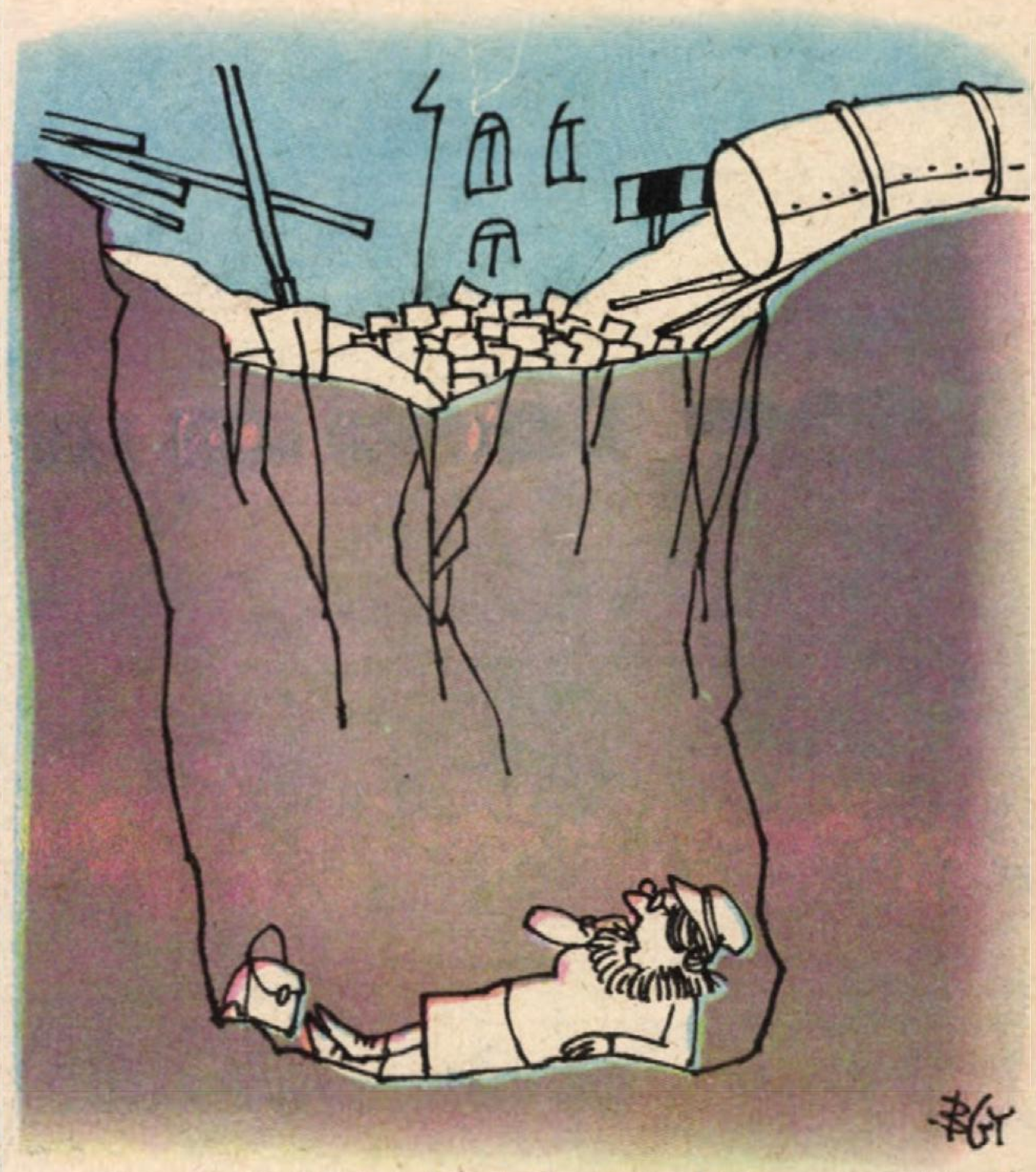
Hosszú tacskó, kit pórázzal
vezetője vezete,
járdához ért, s páros lábbal
felugrott az eleje.
Aztán ment, ment, de a vége
még a kocsiúton lenn,
majd a vég is odaére,
s hátsó lába járdaszélre
szintén párban ugra fel.

Itthon vagyok már, dolgoznom
kéne, nyakamon az éj —,
de töprengve gondolkoznom
kénytelenít egy rejtély.
Nem nézett a tacskó hátra!
Nem félt: meg fog botlani!
Honnan tudta, mikorára
ér oda a hátsó lába
s mikor kell — hopp —
ugrani?

(i-a)

ÁJULÁS UTÁN

– Istenem, hol lehetek? A Nagyvárad téren, a Kálvin téren, vagy a Felszabadulás téren?

ALKOTÓI VÁLSÁG

— Mondd, öregem, nem tudsz ehhez a rajzhoz kölcsönadni egy poént elsejéig?

ÖRÖM AZ ÉRTEKEZLETEN

— És most elérkeztünk értekezletünk mindenkit érdeklő pontjához!

A MAKACS EMBER

— Papa, te vettél a húgomnak egy zongorát, most vegyél nekem egy motorkerékpárt.

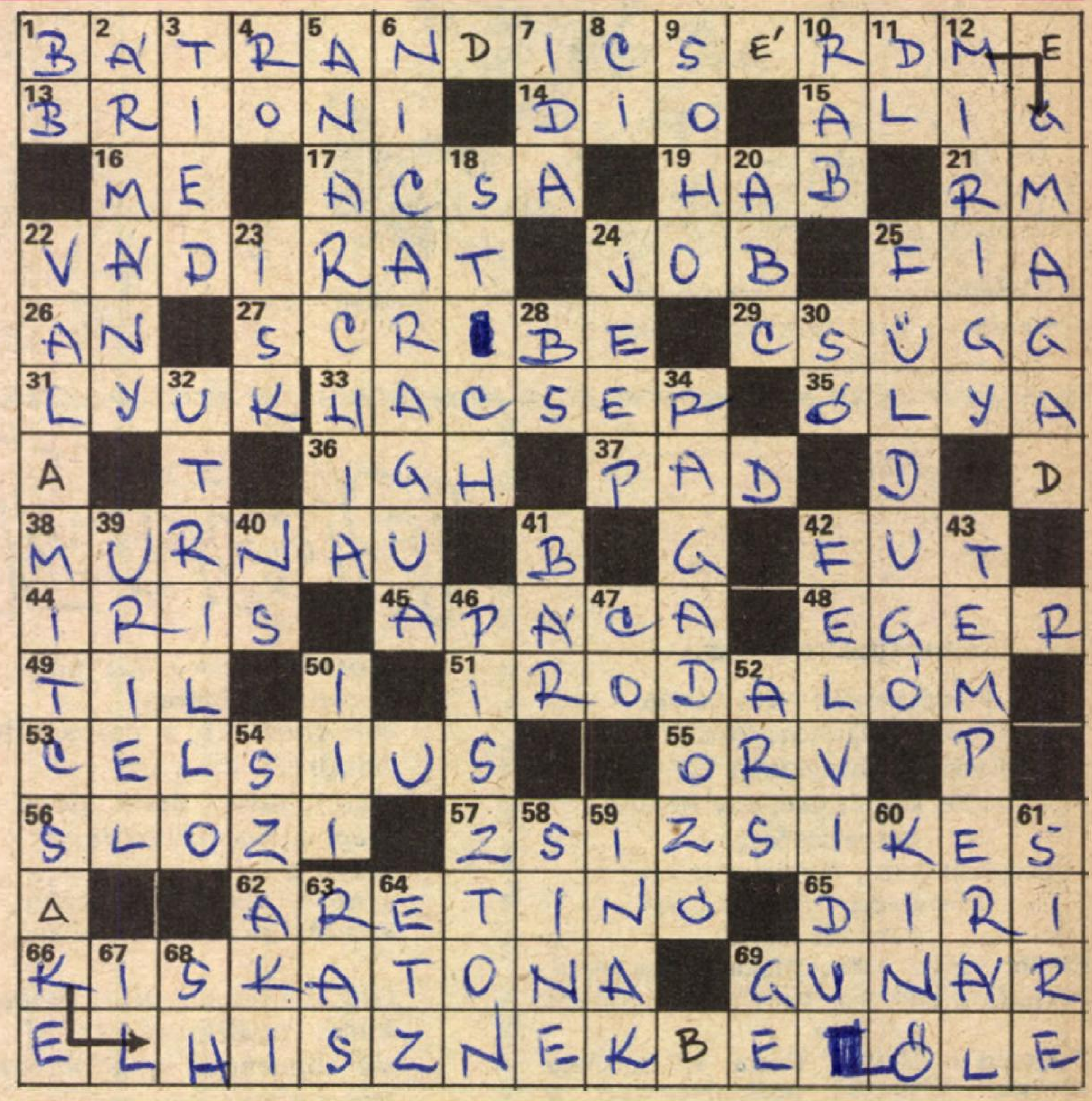
— Minek az neked?

— Hogy elroboghassak, ha a húgom zongorázni kezd . . .

MAI VÁLTOZAT

„Rágalmazz bátran — egy s más megragad!"
Így szólott egykor Róma bölcselője.

E sorokkal kezdi négysoros epigrammáját Radó Antal, hogy ezek után elárulja a fent idézett klasszikus szólásmondás modern megfelelőjét. Mi ezt a vízszintes 1. és függőleges 22. sorokba rejtettük el. Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni *kizárólag levelezőlapon* legkésőbb február 24-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

13. Szép sziget az Adriai tengerben
14. Gyümölcs
15. Éppenhogy
16. . . nyét
17. Pest megyei község
19. Vigyázat! Hizlal!
21. R. M.
22. Az ügyészségen készül
24. Egy hős a bibliából
25. Igen közeli rokona
26. Német prepozíció
27. Francia drámaíró volt (Egy pohár víz)
29. . . . az ajkán
31. Folytonossági hiány
33. A Thália Színház művésznője (Józsa)
35. G-vel kedves költözőmadár
36. Híg — összekeverve
37. Többek számára szolgál ülőhelyül
38. Híres német filmrendező volt (1889—1931)
42. Lohol
44. Az ógörögöknél a szivárvány megszemélyesítője volt
45. Női szerzetesrend tagja
48. Magyar város
49. . . . inkó
51. Célja a valóság művészi ábrázolása
53. Svéd csillagász a 18-ik században, nevét mindenki ismeri
55. Gaz támadás az ilyen
56. Egy legendás magyar futballista beceneve volt
57. A bogártól fertőzött borsó
62. Az olasz reneszánsz nagy szatirikus költője
65. Az igazgató beceneve
66. Ifjú honvéd
69. Háziszárnyas hímje

FÜGGŐLEGES:

1. Francia filmsztár
2. Fondorlat — divatjamúlt szóval
3. A te tulajdonod
4. A görög ábécé R betűje
5. Átvitt értelemben: zűrzavar, fejetlenség
6. Köztársaság Közép-Amerikában
7. Regényét Gárdonyi Géza írta
8. 101 — római számmal
9. London egyik városnegyede
10. Fogoly
11. D. L.
12. A Csongor és Tünde egyik szereplője
18. Szúrás — németül
20. Áruház betűjele
23. . . . ola
24. Az USA hadseregének ismert gépkocsija
25. Véd a zajártalom ellen
28. B. S.
30. Fűszer
32. Híres francia festő volt (1883—1955)
34. A vadállatok többsége
39. Arkangyal neve
40. N. S.
41. Éjszakai szórakozóhely
42. Jókedvre derül
43. „Hőmérsékletet szabályoz"
46. Fúvós hangszer
47. . . boly
50. Azonos betűk
52. Művészet — latinul
54. A szaktárs megszólítása lehet
58. Nélkül — latinul
59. Az izmokat kötik a csontokhoz
60. A szakáll
61. A francia királyok megszólítása volt
63. . . . putin
64. E. T. Z.
67. Olasz névelő
68. S. H.
69. A germánium vegyjele

ARANYIGAZSÁG

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Aki nevetni nem tud, abból a lélek minden szikrája kiégett."

100—100 forintot nyertek:

Oltay Lászlóné, 1026 Bp., Szilágyi E. fasor 43/a.

Németh Péterné, 9951 Rátót, Fő u. 17.

Varga Ferenc, 9423 Ágfalva, Új u. 12.

A díjakat postán küldjük el.

```
akinevetninemtu
logaritmus tied
éra dt  tanagra
lázgörbe rat eb
elga ioni t imb
klabund toronto
m tor okapi dél
ilonka ll unus
ná aukcio mal l
dry trio n pala
emil op rekativ
ná libegö de ao
szalmaláng lant
zis  tet emelet
ikrájakiégett a
```